

A BEVÁNDORLÓ

MEGJELEN MINDEN KEDDEN ES PÉNTEKEN.

Szerkeszti: SINGER MIHÁLY.

MAI SZÁMUNK 5 CENT.

VI. Évfolyam. 85. szám.

NEW YORK, N. Y., PASSAIC, N. J., PITTSBURG, Pa., CHICAGO, Ill., PÉNTEK, 1909. OKTÓBER 22-én.

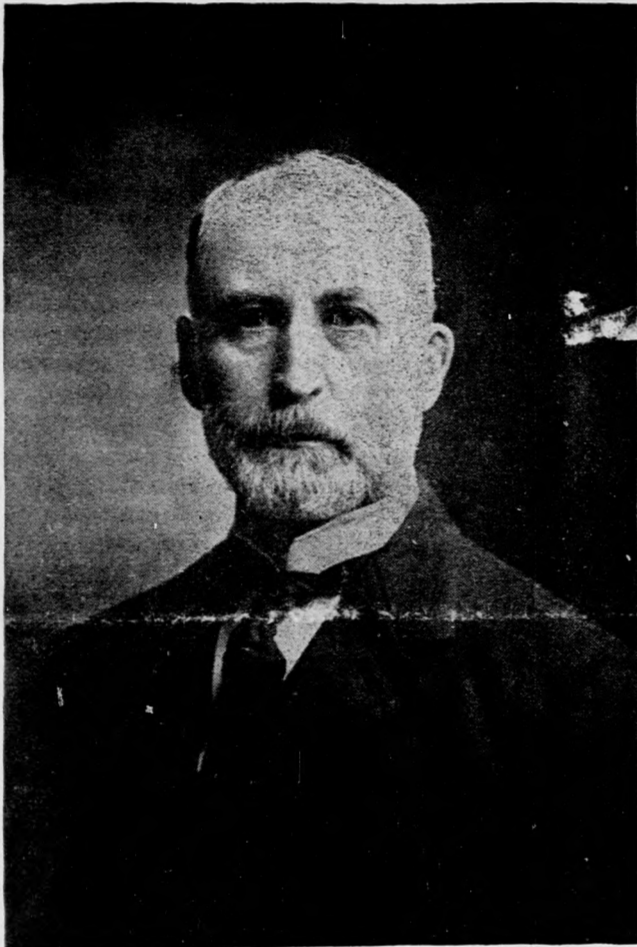
VI. Year. No. 85.

NEW YORKI VÁLASZTÁSOK

A JELÖLTEK PISZOKKAL TRAKTALJAK EGYMÁST.

Ott, ahol a politika inkább üzlet, mint méltóság, szinte természetes, hogy a politikával foglalkozók nem nyulnak egymáshoz — keztől kézzel. A mostani new yorki választási küzdelem azonban egyenesen undort kelt mindenben, aki a politikai hullámzásokban a nemzeti élet megnyilatkozását szokta látni.

Hearst Randolph Vilmos, aki, mióta az apjától örökölt pénzeket ujságokat vásárolt New Yorkban, tervszerűen legazemberezt mindenkit, akit beteges ambíciója kielégítése körüli utjában talál, Hearst Randolph Vilmos, akinek lapjai hemzsegeknek a piszoktól s aki egy újdonság kedvéért keresztüljáról családi életre.

Gaynor J. Vilmos

Mi magyarok a heves politikai küzdelmeket megszoktuk hazulról. Odahaza sem bántak szörmentén egymással a politikai ellenfelek. De — és ezt örömmel és büszkeséggel konstatáljuk — a magánbeszélgetés nem viszik bele a politikai pártküzdelmek mozarába. Még a leglármásabb magyar politikus is oly sértetlen valaminek tekinti a magánbeszélgetést, hogy ezt még a legalkalmasabb harez hevében sem meri érinteni.

Mi mást látunk itt az Egyesült Államokban s különösen ennek legnagyobb, legzadagabb és állítólag legműveltebb városában. Felfeszítik a sárokat és hullaszaggal töltik be a levegőt. Kiviszik a családi életet a politikai piacra s a legnagyobb hősnék tekintik magát az, aki a leghangosabban és a legpimaszabul bírja legazemberezt a másikat.

Gaynor felsőtörvényszéki bíró, akinek képét fennebb bemutatjuk olvasóinknak, évtizedeken át beesülettel töltötte be a legkényesebb állást, a bírói állást. Évtizedeken hajthatatlan öre volt az igazságnak, az egyéni szabadságnak. Évtizedeken át hadat üzent mindennek, férfisan küzdött minden ellen, ami a szabadság és a szabadelvesség ellen irányul. Nevét a legnagyobb tisztelettel említették a legkényesebb állást, a bírói állást. Évtizedeken hajthatatlan öre volt az igazságnak, az egyéni szabadságnak. Évtizedeken át hadat üzent mindennek, férfisan küzdött minden ellen, ami a szabadság és a szabadelvesség ellen irányul. Nevét a legnagyobb tisztelettel említették a legkényesebb állást, a bírói állást.

ken, megrálgalmaz egész nemzeteket, a hogy ezt a magyar nemzetet tette, Hearst Randolph Vilmos még csak néhány hónap előtt megsüvegelte Gaynor bíró s az egekig felmagasztalta őt, Harst Randolph Vilmos most egyszerre piszok-embernek találja Gaynort, aki méltatlan a bírói székre s aki szerinte még méltatlanabb volna New York város polgármesterei állására.

Mi változtatta meg ily váratlanul és ily alaposan Hearst Randolph Vilmosnak Gaynor bíró felől táplált nézetét? Talán Gaynor bíró egy ügyesen elrejtett turpisságát fedezte fel? Dehogy! Hearst Randolph Vilmosnak megint megfájdult a foga a polgármesterei állásra s mivel Gaynor bíróról tudja, hogy ez az ellenfél legyőzhetetlen, hogy elvekkel és érvekkel meg nem támadható, ezért és esakis ezért nyul Hearst Randolph Vilmos ismét a szokásos fegyveréhez, a sárhoz és megdobálni akar ezzel egy szeplőtlen férfit abban a helyes meggyőződésben, hogy az ő, Hearst Randolph Vilmos keze a sártól piszkosabb nem lehet, de e sárból valamieske esetleg mégis rátapadhat Gaynor bíró hófehér jellemére.

Hearst ur az ő sárból és esakis sárból készült érveivel ha meggyőzhet másokat, reánk magyarokra hatással ninesen. Mi magyarok, még ha nem is ismernők Hearst urat és az ő kis játékaikat, politikai érettségünkkel fogva meg bírjuk különböztetni a kormányzásra alkalmas férfiakat az eszelős bohócoktól, akik ezirkusznak nézik a közéletet, amelynek porondján egyebet sem kell tenni, csak bukfeneket hányni.

S ennél fogva merem állítani, hogy a magyar származású new yorki polgárok között, azokat kivéve, akiket a pártfegyelem és az önérdék másra kötelez, alig fog akadni egy tuezat, aki november másodikán ne szavazna Gaynor bíróra, aki a többi pártok erkölcsi és szellemi törpejelöltjei közül mint óriás kimagaslik.

Gaynor bíró a politikai tisztaság, a szigorú igazságosság, a megalkuvást nem ismerő szabadelvesség kipróbált bajnoka. A magyarság önmagát tiszteli meg, ha nem süllyed le a Hearsték mélységébe, hanem felemelkedik egy Gaynornak magas színvonalára.

Aki november másodikán Gaynor bíróra adja le a szavazatát és ezt remélhetőleg meg fogja eslekedni minden független gondolkodású, szavazó-képes new yorki magyar, az hatalmasat lendít ennek a városnak sorsán, amelyet most otthonunknak nevezünk.

Singer Mihály.

Bátyonya pere.

A magyar urlovas szenzációs családi ügye.

Nagy szenzációt vert fel annak idején New Yorkban Bányoni Aurél honfitársunknak a duszagazdag Burke-Roche asszonnyal kötött házassága s még nagyobb volt a szenzáció, mikor az asszony visszament édesatyjához, Work milliómoshoz.

Bányoni akkor Cukor Mór ügyvédje után az asszony vonalmának elidegenítése címén kártérítési perrel támadta meg az apósát és a felesége egyéb rokonait.

Közben az asszony házasságtöréssel vádolta a férjét és válópört indított ellene. Ebben a válópörben szerdán döntöttek az esküdtek egy felette izgalmas tárgyalás után. Habár Bányoni ellen egyenes bizonyítékokat nem bírtak felhozni, az esküdtek mégis az asszony javára döntöttek.

Cukor Mór kliense érdekében felebbeszt nyujtott be.

Botrány.

Az osztrák képviselőház hű marad önmagához.

Viharos jelenetek közt nyílt meg szerdán az osztrák képviselőház új ülészaka. A eszek kívánatára Funk korenlök az ülés péntekig való elnapolását indítványozta, hogy a szláv képviselőknek alkalom legyen a képviselőházi munkarendre vonatkozó álláspontjukat kidolgozni. A német képviselő egy része, különösen Wolf Károly ó-német képviselő hevesen ellenezte az elnapolást, mire a eszek óriási zajban törték ki. Némelyek a következőket kiáltották Wolf felé:

— Menjen Berlinbe és énekelje a Wacht am Rhein-t!

Azután a eszek Bienert miniszterelnökre támadtak, akik a német eszázár miniszterének neveztek. Gyalázó kifejezések, szidalmak röpködtek a levegőben. Egyik botrányos jelenet a másikat érte.

Számos német képviselő felszólt az elnapolás ellen, hogy a képviselőház tevékenységét megbénító obstrukciónak ezáltal is gáncsot vessenek. A lármanak esakis akkor szakadt vége, midő az elnapolást végre is megszavazták.

FALAKON KIVÜL

A MAGYAR POLITIKAI ÉL ET AMERIKAI TÜKRE.

Két előfizető szives volt felkeresni sorával, melyekben annak a meggyőződésüknek adta kffejezést, hogy Kossuth Ferenc nem érdemli meg a mi „hazafias” rokonszenünket, mivelhogy ő is: eladta magát.

Több szempont készlet arra, hogy ennek a két egyszerű, de hazájáért „gondolkozó” embernek levelére, itt, ezen az előkelő helyen válaszoljak.

Ilyen mindenekelőtt való szempont az, hogy e rovat „a magyar politikai élet amerikai tükré”, tehát, mint ilyen, közvetlenül felelői azokat a hatásokat és visszahatásokat, amelyeket az itt tárgyalt politikai felfogás az elmélkedő olvasóközönségben kivált. Fontos ok az is, hogy hovatovább úgy is az lesz az ujság igazi lényege, miszerint, azt, saját olvasóközönsége csinálja. Továbbá az igazi újságíró, midő kötelességét teljesíti, nem láthat maga előtt nagyobb célt, mint hogy munkájával olvasóinak lelkéhez, gondolatvilágához férközzék. Az a jelenség tehát, hogy az olvasó kitért lélekkel és beszédes közlékenységgel közeledik az íróhoz, — mint a jelen esetben is — az utóbbiban olyan jóleső, sőt meleg érzést keltő jelenség, hogy már ez is ide, az élre, a nyilvánosság homlokterébe hozza ezt a levelet.

Mielőtt rátérnék magára a levélre, a két olvasó eszelekvése nyomán, a többihez is kihát szavam. Nekünk itt, ebben az oceáni idegerben, fokozottabb kötelességünk szülőhazánk iránti forró szeretetünket és ragaszkodásunkat istápolni, mint tehetnénk ezt tökéletesebben, mint ha édes hazánk bujával, bajával, vágyaival és ezéjaival, szóval: politikájával foglalkoznánk, melyben szívünk minden dobbanása kifejezésre jut. Ezért foglalkozunk tehát behatóan a magyar politikával! És azért, hogy legalább ide ne érjen el a pártos, a hazug, a megtévesztő vélemény, hogy legalább innen: igazi, nyílt és őszinte képét nyerje a hazátlan magyar otthagytott hazája sorsának. Nem meddő munka ez már azért sem, mert ha édes testvéreink ismét hazamennek, a korteskedés, meg száz hazug jelszó lármasában is hideg észszel fogják a helyes utat megtalálni, mert már itt megtanulják, hogy a legszegényebb magyar nap-számolnak sem elég tulok módjára a legesábitóbb, esetleg a leglármásabb politikát követni, hanem — minden oldalról ellenségtől lévén ő is körülvéve és mivel árulók, gaz gyászmagyarok csalják verembe — gondolkoznia kell.

A gondolkodás már félut a helyes ítélethez! Ezen a féluton találkoztam én most e két derék előfizetőnkkel és örömmel tisztelem meg őket ezen a helyen, ebben a rovatban azzal, hogy elismerem amaz érdemeiket, miszerint gondolkoztak. Mivel azonban rosszul gondolkoztak, megragadom egyszersmind az alkalmat, hogy tőveteg felfogásuktól eltérítem őket.

Esztünk ágában sines személyi dieserekkal hizelegni, akár a legérdemesebbek is. Távol áll tehát tőlünk, hogy Kossuth Ferencet önmagáért magasztaljuk. Hogy mégis, most, ebben a lesújtó kavarodásban felé fordult bizalmunk és rokonszenünk, annak a következő okai vannak:

Kossuth—Andrássy—Justh, a papok, vagy a hazaáruló Kristóffy között lehet Magyarországon válogatni. Több választék, más választék nines.

Hát Andrássynak higyjünk? Andrássy kereken kijelentette, hogy neki nem kell

az önálló bank és vánterület, neki jól van így is, osztrák lánczon vergődve.

Justh Gyula annyit kiabált, ordított, hogy Bécsét valóságossal uszitotta a magyar jogokkal szemben való ellenállásra. Elhisszük neki, hogy beesületesen akarja, amit akar, de ismerve a nehézségeket, a melyekkel egy beesületes, magyar vezető politikusnak meg kell küzdenie, tudjuk, hogy a mi nemzetünk vágyainak és törekvéseinek diadalra vezetésére még nem elég a nagy szív és hangos torok; nagy ész és politikai tapintat is szükségesek ahhoz!

A néppártól, a követőtől és a beesületen, hitvány Kristóffy darabontról, azt hiszem, felesleges tárgyalni. A magyarok istene óvja meg attól a mi szegény hazánkat és a szegény magyar népet, hogy valaha ezek legyenek urak a szemétdombon. Fekete, e rut társaság ez, amelynek semmi értéke sines a magyar nemzeti törekvésekhez.

Ezek után tehát kihez forduljon az igazak és gondolkodók bizalma, ha nem ahhoz a nagy névhez, ahhoz a szent fogalomhoz, amelynek minden hű magyar lélek, kegyelettel hódol. Kossuth Lajos fia áll előttünk, mint apjának politikai örököse. Láttuk, hogy a függetlenségi tábor, ezt a kis csapatot — amely, mikor ő hazament, az országgyűlésben csak 30—40 taggal volt képviselve — nagygyá, hatalmassá növelte. Láttuk, hogy a legsúlyosabb napokban sem tévesztett soha két szempontot szemé elől és pedig: a függetlenségi párt egységét és a józan ész, a lehetőségek intelmét. Láttuk, hogy nem a hangos szavak, hanem a tettek embere. Láttuk, hogy komolyan, beesületesen arra törekszik, miszerint a magyar nemzet szent ideáljait megtartsa, de megtartsa egyszersmind magát a nemzetet is, nem vezetvén botorul, vakon neki a eszszári hatalom rideg ellentállásának. Mindezt láttuk emmagunk. Nem mástól kérdeztük, nem más véleménye után mentünk, hanem emmagunk észleltük. Ha tehát táborának fegyelmetlensége, Bécs gazsága, fegyvertársainak árulása gátat vetettek neki; a mi beesületes meggyőződésünk nem kapható arra, hogy tulok módjára a többi után induljunk és mindezt az ő rovására írjuk. Bécs nem engedi uralomra, Bécs reszket tőle és ez elég lehet minden okosan gondolkodó magyar-nak! — „Akard, amit ellenséged nem akar!”

Kossuth Ferenc eddig még nem adta el magát. Kossuth Ferenc eddig még az egyetlen magyar politikai vezér, akiben megbizhat az eszszes megcsalt magyar nép. Ezért rokonszenvezzünk vele és rokonszenvezzünk majd mindazok, akik: jól gondolkoznak.

Ez a válaszom, a mi két derék előfizetőnknek!

Árbócz.

Ingyen naptár.

Felhívjuk olvasóink figyelmét arra, hogy a „BEVÁNDORLÓ NAPTÁRA 1910-RE” már készült s még karácsony előtt fog szétküldetni. Ezt az értékes naptárt, mely a hasznos tudnivalóknak és mulattató dolgoknak valóságos tárháza lesz, minden előfizető, aki hátralékban ninesen, INGYEN fogja megkapni. A saját érdekében eszelekszenek tehát a hátralékosok, ha előfizetési díjaikat haladéktalanul beküldik. Az új előfizetők is megkapják a naptárt. Minden pénz igit küldendő: „A BEVÁNDORLÓ”, 327 East 13 street, NEW YORK.

NÉMETH JANOS

V. CSASZARI ES KIRALYI KONZULI ÜGYVIVŐ, A LEGERŐSABB ES LEGMEGBIZHATÓBB PÉNYKÖLDŐ ES HAJÓJEGY-ELÁRUSÍTÓ BANKAR AMERIKÁBAN.

A HONFITÁRSÁK MINDEN NEVEN NEVEZENDŐ ÜGYEIBEN LELKISMERETLEN JÁR EL ES EZÉRT MINDENKI TELJES BIZALOMMAL CSAK HOZZA FORDULJON. ARJEGY-ESZÉKERT, BORITÁSKERT.

ÉRT. VALAMINT MINDEN FELVÁSOLÁS ÉRT. IRJON E CZIMEN

JOHN NEMETH, BANKER, 457 Washington St., New York, N. Y.

kedvelői szerepekre, mert azokat kifogás-
talanul adták elő. De nem hallgathatom
el szó nélkül azt sem, hogy az egész pro-
gramm egyes szereplőit már megjelené-
sükkor is zugó tapsvihar és éljenzés fo-
gadta és bizony percekig tartott, míg
szóhoz juthattak; sokkal nagyobb és in-
tenzívebb volt azonban a taps és éljenzés
az egyes szereplők szerepeinek elvégzése
után is, amely a legfényesebben igazolja,
hogy a szereplők mindegyike teljes erejé-
vel és egész lelkével átérvezen szerepét;
a műsornak okvetlen sikerülnie kellett,
és ezt bátran mondhatom: kiváló szépen
sikerült is.

GYILKOSAG ÉS ÖNGYILKOSAG.
Már ismét egy családi tragédiáról kell be-
számolni, mely izgalomban tartja Bridge-
portot és környékét. Mindenütt széles
közben ismerték Neumányi Józsefet, aki
az óházában gazdatiszt volt és Ameriká-
ban pedig vasalással kereste kenyerét és
pedig New Yorkban, bár ő egy közeli far-
mon, Fairfield, Danbury Road-on, lakott.
S míg ő szorgalmasan dolgozott és keser-
vesen kereste kenyerét; addig családi
boldogságát valami Ekés — alias Puhár
— János nevű egyén felülta. Ez az Ekés
— Puhár — bár maga is nős ember —
mindig a filóban szeretett járni, feleségét
nem szerette, nem becsülte, és míg felesé-
gét dolgozni küldte, addig ő dologkerülő,
malatni vágyó passzióit elégitette ki, s
már egy ízben feleségét valami zsidó
lánya miatt el is hagyta. Egy éve lakik
ő is a Danbury Road-on és hogy, hogy
nem, megismerkedett Neumányinival. De
mert minden titok kiderül, a férjnek is
félbe jutott ez a dolog, aki az asszonyt
kérdőre vonta emiatt. A szóváltás vége
verekedés volt, Neumányi elverte az asz-
szonyt, mire az elfogatta Neumányit, akit
200 dollár börtön alá helyeztek. Barátai
kiváztatták és hétfőn lett volna ez ügyben
a tárgyalás. De Neumányi nem várta be
est, hanem maga volt bírja. Felkereste
Ekést, aki éppen megint nem dolgozott és
Varga Györgynél töltötte idejét és felhí-
ta őt a leszámolásra, amelynek szomorú
következménye lett, mert Neumányi elő-
ször lelőtte Ekést, aki jelenleg élet-halál
kötet lebeg, azután önmaga ellen fordítot-
ta a fegyvert és egy jól ezélt lövéssel
szétronsolt agygyal, élettelenül terült el
a földön. Halála iránt óriási részvét nyil-
vánul.

ÜZLETATHELYEZÉS. Kollétár An-
drás a Pine street 326—28 sz. a saját há-
zába helyezte át utonnan átalakított és
fényesen berendezett üzletét.

Gary város magyarjaihoz!

Miért nem szabad Knottsra szavazunk?

Kik támogatják az ellenpártot?

„A BEVÁNDORLÓ” CZIKKEI GARY
MAGYARSÁGA KÖZÖTT OLY NAGY
TETSZÉSRE TALÁLTAK, HOGY EGY-
RE-MÁSRA ÉRKEZNEK AZ ÜDVÖZLÖ-
LEVELEK LAPUNK CHICAGOI IRO-
DAJÁBA. A MAGYARSÁG HÁROM
ESZTENDŐN KERESZTÜL MEGGYÓ-
ZODOTT ARRÓL, HOGY KNOTTS TA-
MÁS NEM MÉRTO TÖBBÉ ARRA A BI-
ZALOMRA, MELYET BELÉ HELYEZ-
TEK ÉS IGY NEM KIVANJAK ITT
TÖBBÉ A POLGÁRMESTERI SZÉK-
BEN LÁTNI. TERMÉSZETES, HOGY
EBBE NEM EGYKÖNNYEN AKAR
KNOTTS TAMAS BELENYUGODNI,
MIVEL A JÓ ZSIROS HIVATALT NEM
EGYKÖNNYEN LEHET FAJDALOM
NELKÜL ELHAGYNI.

KNOTTS TAMAS MINT SZEGÉNY
EMBER JÖTT GARYBE ÉS HÁROM-
ÉVI TISZTVEISELŐI MŰKÖDÉSE
ALATT SZÁZEZER DOLLÁRT SZER-
ZETT. HANY MAGYARNAK VÉRES
VEREJTEKKEL SZERZETT GARASA
VAN E KÖZÖTT? MERT A GARYBEN
LAKÓ MAGYARSÁG NAGYON JÓL
TUDJA, HOGY MIT MŰVELTEK
KNOTTS TAMAS EMBEREI GARY-
BEN. NEM VOLT NAP, HOGY EGY-
EGY MAGYART LE NE TARTÓZTAT-
TAK VOLNA, KÜLÖNÖSEN PAY-DAY
NAPJÁN. NEM VOLT BÜNGÖS, DE
AZÉRT MEGBÜNTETTÉK 10—15 DOL-
LARRA, ÉS HA TUDTÁK, HOGY MÉG
VAN NALA PÉNZ, UJBÓL ELFOGTAK,
HOGY AZT A MEGMARADT PÁR GA-
RASÁT IS ELVEGYÉK TŐLE.

VAN E TISZTESSÉGES MAGYAR
EMBER GARYBEN, AKI EZT LETA-

GADNA? MOST, A VALASZTÁS ELŐTT
KELLENE KNOTTS URNAK A MA-
GYAR SZAVAZAT. DE A MAGYAR-
SÁG NEM BIZIK MÁR AZOK SZAVA-
BAN, AKIK ANNYISZOR BECSAPTAK
ŐKET ÉS TELJES EREJÜKKEL EZEN
EMBER MELLÉ ÁLLNAK, AKINEK
ARCZKÉPÉT ITT LÁTJAK.

JOHN A. BRENNAN,

AKI ELŐTTÜNK MEGIGÉRTÉ, HOGY
A MAGYARSÁG ÉRDEKEIT TISZTE-
LETBEN ÉS SZEM ELŐTT TARTJA. A
KI A BRUTÁLIS ÉS ZSEBRÁK REND-
ŐRÖKET ELBOCSÁTJA, AKI MEGVÉ-
DI ÉS IGAZSÁGOSAN ALKALMAZZA
A TÖRVÉNYT, TEKINTET NÉLKÜL A
FAJ, NEMZETISÉG ÉS VALLÁSKÜ-
LÖNSÉGRE, AKI MEGNYITJA A
TISZTESSÉGES SZALONOKAT.

MAGYAROK!

SZÁLLJATOK SIKRA AZ IGAZSÁG
ZASZLÓJA ALATT ÉS KIÁLTÁSOK
EGYHANGUAN, HOGY LE A ZSEB-
RAK-POLITIKÁVAL ÉS ÉLJEN AZ
IGAZSÁGOS ÉS BECSÜLETES VÁRO-
SI ÜGYKEZELÉS.

Magyar Lloyd.

Oláh honfoglalás Erdélyben.

A magyar gazdaember legtöbbször csak
nevéről ismeri Magyarországi hegyvidéki
részét, a vadregényes Erdélyt. Az az ál-
talános, öngyilkos nemtörődőmség, amely
szerencsétlen, züllött hazánkban, a kor-
mánytól kezdve az inségesen Amerika felé
igyekvő magyarig, mindenkit lenyűgöz,
az most megdöbbentő képet tár fel ezek-
ről a nagy bünökkről. Magyarországi leg-
válságosabb évszázadaiban a testvéror-
szág, a fejedelmi Erdély volt az az éltető
támasz, amely kiegészítette a magyarok
későbbi egyedülvalóságát, melyről a költő
így kiált fel: „A nagyvilágban e kívül nin-
esen számokra hely!” — Volt számunkra
hely, volt a testvér Erdély, ahol üldöz-
tetve, elhagyva, menedéket láttunk ma-
gyar erőben, testvéri tüzhelyeknél! Erdély
vívta ki lelkünk szabadságát, a val-
lásgegyenlőséget is és Erdély adta szabad-
ságunk olyan tündökölő harcászait, mint
Bethlen Gábor és a Rákócziak!

Es miközben önvisszály korhasztja nem-
zeti létünk alapítványait, miközben a
rohanást haladó világban a magyar pusztul
és vesz — azalatt országunk és gyönyörű
drágaköve is veszendőbe esik tőlünk.
Erdély már ma sem a magyaroké! Mikor
Rákóczi Viktor az „Elnemult harangok”-
ban feljajogott, a magyarság részére ve-
szendő Erdélyről, akkor sem volt többé
Erdély, magyar! Itt, itt rejlik az a tragi-
kum, amely az örületbe, a kétségbezuha-
nás lélekromboló tébolyába sodorja a
nagy magyar lelkeket, a Széchenyi Istvá-
nokat! Mert, nézzük csak innen távolról
ezt a haldoklást. Milyen szív-agy-ideg-lé-
leksorvasztó látvány az, hogy a Haza drá-
ga testét lassan, alamuzsi módon, egysze-
rűen pénzben, a zsebünkből eseni ki a ma-
gyarság halálos ellensége, az: oláh! Oda-
haza eget-leget fülsiketítően betölt a kor-
tesordítás, odahaza a rut vásári lármától
nem hallják a szu halálos biztos, halk
munkálkodását. Innen azonban torzelen
tünik a szemünkre a lesújtó látvány, a
céltudatos oláh gazdasági politika: Er-
délyben. És ha legalább a pénzüket, a vé-
rüket, minden erejüket kötnék bele a
munkába, de játszva, csalással, közönsé-
ges krájer-fikkával képesek az oláhok
Erdélyt a szó szoros értelmében: elfoglal-
ni. A föld ura, a magyar, mindig meg-
van szorulva! Hát adnak neki uszorapénzt
és elveszik a földjét, hiszen csak erre és
ezért adnak pénzt! Tizennégymillió kor-
ronával százhuszonkilencmillió forgal-
mat csinálnak! És ezzel a közönséges
pénzügyi humbuggal Erdély kétharmad-
részére kitépték már a győzelmes oláh tri-
kolort! Ez az igazi magyar éheltelenség,

büös pályaság! Ezért kell annak, aki
ezt a szerencsétlen nemzetet talpra akar-
ja állítani: megboldodulni! Magyar tüzhely,
magyar tüzhely után válik a szép
Erdélyben lakatlanná és az üres magán-
portára az uszorás oláh bank fattyu dákót
telepit, vagy kitézi a győzelem diadal-
bögőjét, azt kis táblásként:

Ez a ház hely X bank tulajdona.

A magyar kormány ezt a különben is
büös uszora-hadjáratot türi. A magyar
társadalom alszik. Azt kell hinnie, édes
amerikai hazátlan magyar testvéreim,
hogy hovatovább ideköltözött Amerikába
az igazi Magyarország. Felhívom tehát
figyelmeteket erre a fontos jelenségre az-
zal, hogy ha már a szerzett pénzzel haza-
mentek, tegyetek magyar köteleiséget és
esikarjátok vissza a magyar Erdélyt az
oláh uszorások karmaiból!

Az osztrák hurok.

Kell önálló bank? Kell önálló magyar
vámhatár?... Nem, dehogyan is kell! A
fináncz-krisztus, jézus, atyáisten, a vén
bitang labanez: Wekerle Sándor azt
mondja, hogy nem kell. Azt mondja ez a
kötnivaló vén hatvanhetes, zupás gatyá-
lovag, hogy van polgári házasság, hát
már most boldog a magyar, minék a keser-
ves vakapátoknak kellene hát bank, meg
vámhatár?! Ellep az osztrák patkány,
lerágja az orunkat, a fülünket, kirágja a
vértelen, nyomorult, immel-ámmal tango-
báló szívünket; — azt mondja Kossuth
Francia, nagy halkan, bártortalannul — jó
lenne legalább a zsebünkre lakatot tenni
és az ajtót becsukni, — ez lenne az ön-
álló magyar bank és vámterület — jó
mit csinál ezalatt Ausztria? Felállítja az
osztrák vámhatárt. Ausztriai módszer
szerint, nem nyíltan, hanem suttogomban,
titokban. Nekünk nem szabad önálló vám-
területet csinálni, de neki, igen; mert egy-
szerűen úgy megrágitotta a magyar bu-
za, liszt, fa, stb. szállítást az osztrák vas-
utakon, hogy oda ugyan az isten sem fog
többé magyar buzát, lisztet, fát szállítani!
De hát akkor miből fog az ország élni?
Akkor Magyarországnak a saját zsrjában
kell megfúladnia, hiszen máshová nem
szállíthat a közös vámhatár miatt!... Így
szorul az osztrák hurok mind összéb, a
magyar nyakakon!

Keményitőgyár Fejérmegyében.

A fejérmegyei gazdasági egyesület most
határozza meg az osztrák gazdasági egyesület
székhelyét, amely a létesítendő keményitőgyár részére
nagyban burgonyát termelni óhajtanak.
Az egyesület felkérte gróf Esterházy
László elnököt, hogy a termelő gazdákat
értekezletre hívja meg. A mozgalom ve-
zetői gróf Zichy István és Sárközy István.
A keményitőgyár építéséhez még az ősz-
szel hozzákezdnek.

Ujvilági reflexiók.

A Ferrer-ügy. A Ferrer-ügyből vesze-
delmes gyújtóanyag válhat, mely az
amugy is vulkánban nyugvó spanyol kirá-
lyi trónt könnyen lángba boríthatja. A
szerencsétlen tanár sorsa az egész világ
érdeklődését és figyelmét felkeltötte, s
könnyen meglehet, hogy ennek az egy
embernek a sorsa a Dreyfus-ügyet túlha-
ladó világszenzációvá fog kinővekedni.
Széles körben vert az a meggözdös gyö-
keret, hogy a tárgyalás módja és az itélet
ellentétben állott az igazságszolgáltatás
alapelveivel.

Ferrer bűnösségének bizonyítékairól a
világ nincs kellőleg tájékozva. Az igazi
tényeket nehéz megállapítani. Ferrer már
régóta szálka volt a spanyol kormány sze-
meiben. Ferrer fanatikus republikánus
elveket vallott, de anarkistának minősít-
tették. Barcelonában ugynevezett „mo-
dern iskola”-t nyitott, ahol a republiká-
nizmus alapelveit tanította. Azzal is meg-
gyanúsították, hogy tagja volt egy össze-
esküvő bandának, mely fegyveres forrad-
alom utján a királyi trónt feldönteni
akarta. 1906-ban letartóztatták, s azzal
vádolták, hogy résztvett abban az össze-
esküvésben, mely Alfonz királyt házasa-
sággötése idejében életétől megfosztani
megkísérelte. A bíróság a vád alól fel-
mentette, s Ferrer tovább folytatta mű-
ködését Barcelonában, hol a munkásosz-
tály csaknem kizárólag republikánus ér-
zelmű.

A barcelonai forradalom idejében
Ferrer ismét letartóztatták, azzal vádol-
va, hogy résztvett a forradalomban. Ha-
ditörvényszék elé állították, ami megerő-
sítette azt a hitet, hogy a kormányznak
előre eltökélt szándéka volt őt elítéltetni.
A tárgyalás zárt ajtók mögött folyt le.
Más bizonyítékokról nem tudnak, mint
hogy iratokkal találtak nála, amelyek a
vádolt forradalmi érzelmeire vallottak.
A tárgyalást a kormány a titokzatoság

WILLIAM S. SUSSMAN
INGATLAN-ELADÁS ÉS BIZTOSÍTÁS. KÜLSŐSÉGEK INGATLANOKRA.
45 Cedar Street, Telefon 4219 John.
NEW YORK.

ROSETT M. Bankházai
30 év óta fennállanak
FŐÜZLET: 197 STANTON STREET - NEW YORK
FIKÓZLETEK:
477 STATE STREET, PERTH AMBOY, N. J.
145 MONTGOMERY STREET, JERSEY CITY, N. J.
22 N. MAIN STREET, WILKESBARRE, PA.
142 FEDERAL STREET, YOUNGSTOWN, O.
PÉNZKÜLDÉS, HAJÓJEGY, JOGÜZLET.

ROBERT LEWIN & CO.
14 Shmithfield St., PITTSBURG, PA.
Az Egyesült Államokban élő magyaroknak legnagyobb és legrégibb bevásárló
helye borok és pálinkák számára.
Harminczéves fennállása óta
a legolcsóbb, legjobb és legtisztább italok mindig itt voltak kaphatók. A rak-
tár, mely Pittsburgnak látványossága,
14 SHMITHFIELD STREET
alatt van. Magyarok, keressétek fel csak egyszer a megrendelésekkel a RO-
BERT LEWIN & CO. céget s meg fogtok győződni arról, hogy ott kisküster-
főtt valódi törkölyt és igazi hazai szilviumot fogtok kapni.
.....öt dolláron felüli rendelésnél az express-költség meg lesz térítve.....
A PÉNZ MONEY ORDEREN ELŐRE BEKÜLDENDŐ.

LILION CREMET ES SZAPPANT
RÓTH SAMUEL-félt
ha használ, arca sima, fehér, puha és mint a narvat, friss és úde lesz. SZEPLŐT,
májfoltot, pattanásokat, kiütéseket és minden neven nevezendő arczisztalanságot
legrovidebb idő alatt az arczról levez. Kapható RÓTH SAMUEL gyógyszerzetében,
a „MEGVALTÓ”-hoz.
125 AVE. A, Cor. 8th Street, NEW YORK CITY.

Dr. S. GOLDMAN EGYEDÜLI VALÓDI Ó-HAZAI MAGYAR ORVOS
406 GRANT STREET, PITTSBURG, PA.
TELEPHON: Bell 5430 Court. IRODAI ÓRAK: Reggel 9-től este 9-ig. Vasnap reggel 9-12
P. & A. 883 Main. FIGYELJENEK JÓL A CZIMRE.

fátyolával vette körül, s ez igazolja azt a
kiáltó vádat, hogy a kormány Ferrer ki-
végeztetésével gyilkoságot követett el.

Az eszkimók gazdái. Az északi sarkok
felfedezése, úgy látszik, évtizedekig tartó
perlekedésre ad anyagot a tudósoknak.
Peary hazugnak nevezte Cookot, szolgál-
latába fogadta az azelőtt Cook szolgálá-
tában állott eszkimó-fiukat; a gazdát ese-
relt eszkimók kompromittáló vallomást
tettek Cookra nézve, mely, ha igaz, akkor
Cook véglegesen le van tárgyalva.

A kérdés az, hogy az eszkimók vallo-
mása elfogadható-e bizonyítéknak. Igaz,
hogy az eszkimók kitűnő geográfiai ér-
zékkel bírnak, de szavahihetőségük kér-
dése más lapra tartozik.

Azok, akik az eszkimókat alaposan ismerik,
azt mondják, hogy ezek merő ud-
variaságból beszédüket mindig a jelen-
levő hallgató előnyére módosítják. A fur-
fangosan intézett keresztkérdések tüze
alatt pedig ugyanazon eszkimó-fiukból
homlokegyenest ellenkező vallomásokot
lehet kisajtolni Cook és Peary javára.

De Cook sorsa nem az eszkimók tanu-
vallomásától, hanem a saját bizonyítékai-
tól függ. Hogy ő is felfedezte az északi
sarkot, ez még bizonyításra szorul. Ettől
függ győzelme, vagy bukása.

Amerikai törvénycsarnok.

Költéses vízforrás. — Igen, — mondá
a gazdag vádolt, — az én ügyvédem igen
erős védőbeszédet mondott emeltem.
Még sirt is.

— Mennyit tett ki a számlája? — kér-
dezte a másik ember.

— Hát, amennyire ki tudtam számítani,
körülbelül 100 dollárt számított minden
könyvesepért.

Boldog házasság. August Herbert és
felesége, akik Woodbridge-ben, N. J., lak-
nak, boldog házasságot élnek. Naponta
szokták dobálni egymást a legkülönfé-
lébb tárgyakkal; midőn a férj eltalálta
feleségét, akkor az előbbi örült, midőn
nem, az utóbbi. Így alig telt el nap esa-
ládi öröm nélkül.

A napokban azonban az asszony, meg-
unván a mulatságot, panaszt tett férje
ellen, mert ez, miután hozzávágta a tejes-
üveget, majd néhány font frankfurti
virslit, egy citrommal vette ezéiba, mely
az asszonyt éppen nyakán találta el. Az
asszony — saját szavai szerint — a tejes-
üveget, a virslit meg elterte volna, de
a citromot! soha! Panaszt tett tehát a
bírósnál férje ellen, akit 300 dollár
óvadék alá helyeztek.

Kiskoru büös. A brooklyni gyermek-
bírósnál vád alá helyezte David Eichnert,
egy 13 éves fiut, mert ez tanítóját arczul-
tította, s ennek szemüvegét széttrötte. Az
ügyet jövő pénteken fogják tárgyalni.

Meggyilkolt négrő. Mrs. Aida Seel-t,
egy 44 éves néger nőt, albrölője, Edward
Savage vasuti portás késszurásokkal ezi-
vakodás közben megölte. A dolog Jersey
Cityben történt, hol Seel lakott.

Az asszony kétségbeesett küzdelmet vi-
vott a gyilkossal. A brooklyni gyermek-
bírósnál vád alá helyezte David Eichnert,
egy 13 éves fiut, mert ez tanítóját arczul-
tította, s ennek szemüvegét széttrötte. Az
ügyet jövő pénteken fogják tárgyalni.

A BEVÁNDORLO

A magyar bevándorló és az amerikai magyarok érdekeit szentelt folyóirat.

Megjelen minden KEDDEN és PÉNTEKEN. Szerkesztő: SINGER MIHÁLY. Székhely: 327 EAST 13th STREET, NEW YORK. Telefon: 4350 ORCHARD.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK: New York város és Kanada egész évre \$4.— For the United States, 1 year \$3.00 Magyarország egész évre \$5.—

THE IMMIGRANT

A periodical devoted to the interests of immigrants from Hungary and of Hungarian Americans.

Issued every TUESDAY and FRIDAY. Edited and published by MICHAEL SINGER. Editorial Rooms: 327 East 13th St., New York. Telephone: 4350 ORCHARD.

BRANCH OFFICES: Pittsburgh, Pa., Chicago, Ill., Passaic, N. J.

SUBSCRIPTION RATES: For New York City and Canada, 1 year, \$4.— Egyesült Államok egész évre \$3.00 For Hungary, 1 year, \$5.—

Entered as second-class matter January 3, 1905, at the Post Office at New York, N. Y., under the act of Congress of March 3, 1879.

VSZILÁNKOK.

—Ki lesz a jövő embere odahaza? Alig érdekelheti az embert. Mert akig Bécs „megfűszkel”, a bizalmával, alig bírhatja magyar embernek a bizalmát.

—Minél közelebb jutunk New York városában a polgármesterválasztáshoz, annál inkább hullámzik a ragalmaknak piszkos árja. Mindegyik jelölt a másikat mondja gazembernek. És a nép kezd már hinni megmérőknek.

—„A visszavont vád” a czime annak a ciklnek, melyet a Verhovay-Egyesület egy vidéki fiókjának titkára küldött be hozzánk. A szerkesztésben nem bírja megérteni, hogy egy főnök beéri az az, hogy visszavonták az ellene emelt piszkos vádakát. Mi sem bírjuk megérteni. Hanem azért egyértelműen Antonius-sal: Brutus derék, becsületes ember.

—Hogy Williams bevándorlási biztos kétféle mértékkel mérte az igazságot, arról most győződöttünk meg ismét. A törvény szerint büntönviselek emberek nem bosszúhatók partra. Megérkezett most Pankhurst asszony Londonból, aki a nők szavazati jogáért való küzdelmében a törvényben megengednél tovább ment és ezért többszörösen „ült”.

—Williams megengedte, hogy diadalmenetben vigyék el a hajórol az asszonyt. Helyes. Politikai fogoly volt csak. De akkor miért tartóztatják le és miért deportálják azokat a hősies muszka politikai menekülteket, akik odahaza a legszembetűnőbb dolgokért, az emberi jogokért küzdöttek életük kockázatával?

—A spanyol király Ferrer kivégzéséről, most, hogy ez a brutális kivégzés talpraállította az egész világot, miniszterelnök akarja hártani a felelősséget. Hylenek ezek az Isten kegyelméből uralkodók! Ittők ők, ha elrendelik a gyilkosságot, gyávák és meghunyászkodók, a mikor helyt kell állni érte. Mégis csak igaza volt Petőfi Sándornak!

—Lombroso, a híres lélekbuvár meghalt. Ő tanította, hogy a gonosztervekkel mint betegséggel kellene elbánni. Helyes. Csak hogy mint közveszélyes betegekké, akik mellé örök állítandók.

—Az amerikai nép büszkén hivatkozik politikai érettségére. S azért e nép ezrei mégis ujjonganak, amikor Hearstet látják.

—Egy new yorki orvos honfitársunk, aki tavaly, habár szavazati joga még ma sincsen, nagyban izgatott Koenig S. Samu honfitársunk államtitkárrá való megválasztása ellen, most torokszakadtáig korteskedik Blau Vilmos mellett, akit tudvaleg, őszinte örömmünkre, városi bírói állásra jelölt a republikánus párt. Szegény Blau Vilmos! Ugyan mit véthett annak az orvosnak, hogy ez most melléje állt?

—Egy különben derék uriember mindenáron bele akarja vinni a new yorki magyar segélyegyletbe a felekezeti kérdést. Hát már a jótékonyság istenszónáját sem hagyják békében a minden áron szereplni akarók?

—„A falu rosszá” adták elő mult vasárnap New Yorkban. Az előadás folyamán egy kis kortespolitikát rögtönöztek. Ki csinálta? Azt mondják, — a falu rossza.

AMERIKAI DOLGOK.

Kettős tragédia. Mineral Pointban, Wis., a tönkrement nemzeti bank pénztárnoka, Hanscome, anyja sirján fölébette magát. Midőn a holttestet hazavitték, ennek látása az öngyilkos anyósára olyan hatással volt, hogy a szíve megszakadt, s a 80 éves öreg asszony holtan rogyott össze.

Az anya bosszúja. Uticában, N. Y., a héten kezdtek meg Theodor Rizzo ügyének tárgyalását, aki szeptemberben két olasz gyermeket meggyilkolt. Midőn a vádlottat a tárgyalási terembe vezették, a meggyilkolt gyermekek anyja reárohant, e agyba-főbe verte gyermekei gyilkosát. Az örök csak nagynehezen tudták az anyát félrevezetni, s a teremben keletkezett zavart lecsillapítani.

Borzalmas lelet. Brentwood közelében Long Islandon, egy erdőszegben egy asszony testi maradványait találták meg. A testből csak egyes széjjelzört csontokat találtak, melyekről a hus le volt rágva. Ezenkívül ott hevert a haj is; a maradvány pár napos lehetett. Az asszonyt, — akinek kilétét nem tudják, — minden valószínűség szerint vadállatok falták fel.

Jósvivű bíró. New Yorkban egy Harry Britzky nevű ember öngyilkossági kísérletet követett el, amiért felgyógyulása után bíróság elé állították. A tárgyaláson a vádlott nagy nyomorával védekezett, mire Herbert bíró nemcsak felmentette, de kis pénzzssal is megajándékozta, hogy fenntartsa magát addig, míg képes lesz munkát szerezni.

A jégtröszt ügye. A trösztellenes törvény megsértése miatt vád alatt levő jégtröszt tárgyalása megkezdődött. A tárgyalás eredményétől a tröszt élete, vagy halála függ. Eddig hét esküdött választották ki, akik a tröszt sorsát eldönteni fogják.

Új tárgyalás a brownsvillei gyilkosság ügyében. Az Albany-i felekezési bíróság új tárgyalást rendelt el James Farmer ügyében, akit felelőséggel együtt Sarah Brennan meggyilkolásával vádolták, s halálra ítélték. Farmer feleségét ez év márciusában az Auburn-i fogházban kivégezték. Az asszony halála előtt azt a vallomást tette, hogy férje ártatlan a gyilkosságban. Farmer e vallomás alapján új tárgyalást kért, melyet hosszú küzdelem után most elrendeltek.

Népgyűlés a Ferrer-ügyben. A Nemzetközi Munkásvédő Tanács védnöksége alatt kedden este New Yorkban a Carnegie Hallban népgyűlést tartottak a Ferrer-ügyben. A gyűlésen Charles Edward Russel, Morris Hillquit, s mások beszéltek, s mindannyian éles szavakkal bélyegzték meg a spanyol kormány eljárását. Végül határozati javaslatot hoztak, melyen Ferrer kivégzése feletti felhőrdósukat, s tiltakozásukat fejezik ki.

Hihetetlen embertelenség. Poughkeepsie, N. Y., közelében a Pine Plains nevű farmterelepen letartóztatottak James Kelley farmert és feleségét, mert ezek egy, az árvalaházból gondjaikra bízott árva fiút halálra kínoztak. A hét éves fiút a kórházba kellett vinni, de valószínű, hogy a kiállott szenvedések következtében el fog pusztulni. A fiu a sok éheztetés folytán egész esontavázzá aszott, s teste tele van sebekkel, mely a sok verésnek következménye. Egy szomszéd látta, hogy a fiu éhsége által izgatva a kutya részére az ajtó elé kitétt ételhulladékokat szokta venni. Az érdemes házaspárral a bíróság fog elbánni.

Gary növekedése. Gary városa rohamosan kezd fejlődni. Most újabbban ismét két új acélgyárat telepet fognak Cityben felállítani. Az egyiket az American Bridge Co., a másikat az Illinois Steel Co. fogja építeni. Mindegyik gyár átlag 15-20.000 tonna acélt fog havonta termelni.

Vihar a Philippini-szigeteken. A Philippini-szigeten levő Luzon környékén a vasárnap éjjel kitört szélvész nagy pusztításokat vitt véghez. A vihar elszakította a telefon- és távíródrótokat, s nagy veszteséget okozott emberéletben és vagyonban. A vasuti töltések is számos helyen megrongálódtak, aminek folytán a közlekedés fennakadt.

Választott bíróság az északi sark felfedezése ügyében. A Washingtonban székelő Országos Földrajzi Társaság tizenkét tagból álló választott bíróságot alakított, a kik dönteni fognak a Cook és Peary között az északi sarkra vonatkozólag kitört vita ügyében. A bíróság tagjai között a tudományos világ legkiválóbb alakjai foglalnak helyet. Az elnöki tisztet Henry Gannet, az Egyesült Államok geológiai hivatalának fő-geográfusa tölti be. A bíróság a napokban fog összeülni, hogy tárgyalásait megkezdje.

A suffragisták kilátásai. — „Ha a jelenlegi angol kormány még két évig fennáll, akkor ez idő elteltével megkapjuk követeléseinket.”

Ez a nyilatkozatot tette esütörtökön New Yorkban Mrs. Emmeline Pankhurst, a női szavazati jogért küzdő angol mozgalom vezetője, mielőtt New Yorkból Bostonba utazott. Mrs. Pankhurst többszörös mártír is, akit a londoni bíróság többször elítelt az „eszme” érdekében folytatott tulhervas tevékenységéért. Az amerikai mozgalomra nézve a következő megjegyzést tette:

—A helyzet itt nehéz, de a mozgalom gyorsan halad előre, ami a legszebb remények tölti el engem a jövőre nézve.

Megpaskolt ifjú hölgy. A Yonkersben lakó Goldstein Bessie kisasszony esütörtökön atya tilalma ellenére automobilkiindulást tett egy barátjával, s két fiatal emberrel. Ez még nem lett volna baj, de az automobil az uton felfordult s a kisasszony könnyű horzsolásokat szenvedett, míg társai súlyosabb sérüléseket szenvedtek. Ezen a réven aztán Bessie atyjának tudomására jutott a tilos kirándulás, s nem tartván a szenvedett károsakat elegendő büntetésnek, a kisasszonyt hátról jól megpaskolta, hogy a kirándulást minél emlékezetesebbé tegye.

Háromszoros rablőgyilkosság. Kansas City-ben, Kas. Alonzo Van Royer farmert, feleségét és sógoráját otthonukban meggyilkolták és kirabolták.

Az asszonyokat a konyhában gyilkolták meg. Férj holttestét a háztól 300 yardnyira találták falevelekkel betakarva. Egy gyémántgyűrű és 500 dollár készpénz elűnt. A tetteseknek semmi nyoma.

DETROITI MAGYAR ORVOS: Dr. HERBERT LEO volt császári és királyi ezredorvos. TITKOS BETEGSÉGEK SZAKORVOSA 2225 JEFFERSON AVE. WEST..... DETROIT, MICH

Dr. Farkas D. János, 315 Market St., McKeesport, Pa. Magyarországi és amerikai egyetemet végzett orvos, elvállal mindenféle betegségek gyógyítását. IRODAI ÓRAK: Délelőtt 9 órától 11-ig. Délután 1 órától 3-ig. Este 7 órától 9 óráig. TELEFON: P. & A. 800.

KISSEMI HAJÓJEGYET VEGYEMÉK 104 SECOND AVE NEW YORK

DR. KIRÁLY BÉLA KERESZTÉNY GYÓGYINTÉZETE 123-5 Street, McKeesport Pa. Gyógykezelés a saját intézetemben mindennemű betegséget, úgy nőknél mint férfiaknál kés. fájdalom és elaltatás nélkül. Hasakégsérülést, rákot, jótállás mellett, operáció nélkül végbehoztak. Férfiaknál és nőknél 8-10 nap alatt folyásokat és sebeket, amelyek más orvosok kezelése alatt hónapokat vesznek igénybe. LEVÉLBELI MEGKERESÉSEKBE EMLÍTSÉK A „BEVANDORLO”-T. Minden bizalmas levélre bizalmasan válaszolok.

A NAGYVILÁGBÓL.

Az olthatatlan németgyűlölet. Prágából jelentik, hogy a német diákok megnyitási ünneplégyen botrányos jelenetek történtek. A csehek a németeket botokkal és kövekkel támadták meg, ami nagy csapat rendőrség beavatkozását vont maga után. Csak nagy ügygyel-bajjal tudták a rendet helyreállítani; az eredmény számos betört koponya és elfogatás.

Visszatérés a czár országába. A szentpétervári hivatalos lap, a „Svet” jelentése szerint Oroszország és az Egyesült Államok között tárgyalások folynaak olyan egyezés létesítése iránt, melynek révén az amerikai zsidók akadálytalanul juthatnának Oroszországba, midőn látogatóba utaznak.

A spanyol kormány és az ellenzék. Maura spanyol miniszterelnököt az ellenzék heves támadásokban részesítette a kormány politikájáért, s lemondását követelte. A miniszterelnök a támadásokra azt felelte, hogy a kormány helyén kitart, s csakis a nemzet kívánságára hajlandó lemondani.

Szemrehányások a miniszterelnöknek. Madridból jelentik, hogy Alfonso király heves szemrehányásokat tett Maura miniszterelnöknek azért, mert ez nem adott neki alkalmat Ferrer tanár megkivégeltetésére.

Roosevelt életveszélyben. Kicsinyben mult, hogy Rooseveltnél a napokban életét veszítette elefántvadászát közben. Midőn a volt elnök elefántot lövésével leterített, egy másik elefánt, ennek társa, a dolog látára iszonyuan felbőszült, s Rooseveltet megtámadni akarta. Roosevelttel a fák mögé ugrott, miközben a kisértetőben levő Cunningham, a híres vadász, a haragos elefántot egy jól irányzott lövéssel leterítette.

A nicaraguai forradalom. Estrada tábornok, akit a forradalmárok ideiglenes elnöké proklamáltak, visszatért Bluefieldsbe, miután Rama kellő megerősítéssel gondoskodott. A forradalmárok jól vannak szervezve és fegyverkezve. Azt mondják, hogy ha a kormány csapatai a forradalmárok az ország belsejében legyőzik, akkor Zelaya sohasem lesz képes az atlanti partvidéket visszafoglalni, melyet most a forradalmárok tartanak megszállva.

A nicaraguai forradalmi mozgalom igen komoly jelentőségű, bár a hivatalos sürgönyök azt kicsinyíteni törekcsenek. A forradalmárok a napokban 10.000 darab fegyvert kaptak.

Lombroso meghalt. Lombroso Cezár, a híres olasz tudós, kedden Turinban meghalt. A halált sürgőmentés idézték elő. Az elhunyt különösen kriminológiai és pszichológiai kutatásairól volt nevezetes.

Finnország megszállva. Szentpétervárról jelentik, hogy az orosz czár rendelettel Finnországot a napokban katonailag meg fogják szállani.

Bombarobbanás Lisszabonban. A lisszaboni Lajos-templom előtt a napokban egy bomba felrobbant. A robbanás következtében a közelben levő összes a-kok betörték.

Orosz-japán kínai barátság. Ito japán herceget a japán kormány Mandzsuriába tanulmányutra küldte ki. A herceg egy, a tisztelőre rendezett banketten kijelen-

tette, hogy a japánok a békés munka és fejlődés hívei, s kifejezést adott abbéli reményének, hogy a közel jövőben a japánok, oroszok és kínaiak kereskedelmi és ipari téren közösen fognak együttműködni, s kerülni fognak minden ellenségeskedést.

Kolera Poroszországban. A poroszországi Königsbergből jelentik, hogy a város környékén két egyén kolerabetegséggel meghalt.

Vihar a spanyol képviselőházban. Prendergast spanyol képviselő, aki a mult hétben is rendkívül heves támadást intézett Maura miniszterelnök ellen Ferrer kivégzése miatt, a szerdai ülésen megújította támadásait. Nagy láma és zavar keletkezett. Az elnök több esengőt össze-tört, míg a esendet helyre bírta állítani. A miniszterelnök a támadásokra a következőt felelte: — Nem félünk a fenyegetésektől. Nem monduk le, mert ez gyávagság volna.

Tizenegyzet ór. Az orosz czár e hó 23-án fogja az olasz határt át lépni, hogy Turinba utazzék az olasz királlyal való találkozásra. A határtól kezdve Raoniggi-ig, mintegy hetvenöt mérföldnyi hosszú utvonalon tizenegyzet ór fog a vasuti pályatestre vigyázni, hogy a czár életét merényletek ellen biztosítsák.

Légihajó a Vatikán felett. Egy olasz katolai légihajó Barcelonától Rómáig tizenkilenc mérföldnyi utat tett meg. Rómában a Vatikán felett röpködött. A pápa éppen rendes napi séjtáját végezte a Vatikán kertjében, s nagy érdeklődéssel figyelte a légihajó mozdulatait.

György herceg lemondása. György görög királyi herceg lemondott a görög tengerészetnél viselt altengernagyi állásáról.

Kormánybukás Ferrer halála miatt. La-purk zártkörű veszik a hírt, hogy a spanyol kormány, élen Maura miniszterelnökkel, a Ferrer kivégzése miatt felhaborodott közvélemény nyomása alatt végre is kénytelen volt beadni lemondását. A kormány elvesztvén a király kegyét is, az ellenzék megújuló támadásai folytán képtelen volt állását megtartani.

BOGYTÉLEN MAGYAR FENYKEPESZ DOWNS STUDIO 9 W. MAIN STREET, UONTOWN, Pa. Magyarok, keressétek fel.

Duyava Mihály, New Salem, Pa. BANKAR ÉS HAJÓGYÖKNÖK Készíték ércenat (40 dollár) 85 centert hazaküld az ó-huzabá. Szerkesztéhet kiállítás, peres, örökösödési és hivatali ügyeket legpontosabban lebonyolít. OKIRATOKAT ÉG DOLLÁREBT ALLIT KI

Dr. R. A. GANS, New Salem, Pa. Egyedüli magyarul beszélő orvos a vidéken, sok évi kórházi gyakorlattal. Telefon: 310-12. Magyarok, keressétek fel bizalommal.

First National Bank, NEW SALEM, Pa. Az egész környéken a legmegbízhatóbb és legregibb takarékpénztár. Kiadja a penzt felmondás nélkül. PONTOS, BIZTOS, LEIRLISMERETES

MORRIS FORST CO. 200 Smithfield cor. 2nd Ave. Pittsburg, Pa. Amerika legnagyobb és Palinkaháza. A mi áraink legolcsóbbak. Tessedk minden rendeléshez mellékelni a penzt. Penzt küldhető posta money order, Express, vagy ajánlott leveleiben. Minden 5.00 dolláros rendelésnél mi fizetjük a szállítási díjat keletre New Yorkig, nyugatra Chicagoig, Chicagon vagy New Yorkon tul államokba csak 10.00 dollár és azon felül rendelésnél fizetjük teherárunként küldve a szállítási költséget. KÉRJEN ARJEGYZÉKET. Üzletvezető: ANDREJKOVICS BÉLA. Czim: MORRIS FORST CO, 200 Smithfield cor. 2nd Ave., Pittsburg, Pa.

SZABÓ LAJOS postamester CHROME, N. J. és VIDÉKE EGYEDÜLI MAGYAR KÖZLEGYZŐJE HAJÓ- ÉS VASUTI JEGYEK TÖRVÉNYES ÜGYNÖKE Pénzszállítás Európa bármely részébe. Az Egyesült Államokban engedélyezett Money Orderen szállítok, hol \$10.000 évadok van letéve. Minden ream bizott törvényes ügyeket a legszakértettebben elvégzek. Tanácsot és utbaigazítást nyújtok. CZIM: LOUIS SZABÓ, Chrome, N. J.

A CSALÁD TÁMASZA.

— Regény. —

Írta: DAUDET ALFONZ.

Eudeline Raymond ifjúsága.

(Nyolczadik folytatás.)

—Nagyon rosszul esik ez a viszontlátás, kis mama, szakítsuk le virágainkat és menjünk el innen; — szöjt Raymond Genevièvehez fordulva, akit Raymond még megilletődése szintén megragadott. Geneviève máris megbánta, hogy idecsalta Raymondot és szeretett volna visszafordulni. De a kastély homlokzata előtt pompázó tulipánfák, melyekről a múlt éjszakai vihar a lombokat felé lepergette, rég virágjukat vesztették. Lombard apónak, aki elébük sántikált és mely tisztelettel emelintette meg sípkáját, amikor megtudta, hogy a birtok volt tulajdonosának egyikével beszél, szerencsésre eszébe jutott, hogy a tó partján van még egy kis fiatal csemete, melyen még egyik egynéhány virág.

—Ha Eudeline ur oda méltóztatik fáradozni, keresztemelhet a kastélyon... A kőn éppen nyitva áll. Felhasználom az utolsó napokat, hogy a nagy szalon szellőztessék és a függönyöket kiporoljam ezzel a saját készítményű pálcázással — tette hozzá, nagy büszkén a kezében szorongatott magyorbót mutatva, amelynek felső vége fűtykösnek volt kifalazva.

A szalon négy ablakán át, melyek egymással szemközt a park két átelleni oldalára nyíltak, Raymond megpillantotta a nap sugarában tündöklő tavat, mely az ősi kertőművészen egy csillogott, mint egy óriási tükrölap, mely a szalon arany- és zöldszíneinek falképződményeit keretből kiesülő faltrükköket visszaverte.

Vajjon lesz-e annyi ereje, hogy odáig elmenjen, mikor szíve belebogosodik a felvert emlékek lelken átfonódó szálaiba, melyek gyermekkorra tanyájának talajából, mint megalnyalt felkúszó, egész énjét körülszővő, átfonó, összerózó és megfúvó folyóvizek burjánzó fel minden talpalattnyí földből!

—Hadd el Raymond, látom, ez nagyon izgató, majd eljövünk máskor, — sottogta Geneviève, kinek megcsépett rajta a szíve. A fiú megemelte magát és az erős férfít akarta mutatni.

—Nem, nem, akarom; ennek meg kell lenni, máskor már késő lesz.

És Geneviève kezét megfogva, együtt lépked be a házába.

Oh, ez a lépesűház, visszhangot felverő deszkapadlójával, a maga halvány, rózsaszínű stukkaturájával, melynek fogásain még most is ott lógnak az ősekszalmakalakok! Gyors léptekkel haladtak végig rajta és mégis hogy megrázkódott, midőn a győztes béramló illata és a jól ismert dohos penészszag csapta meg az arcát!

A nagy főleposó kanyarulatánál, melynek följárán még mindig ott ékeskedett a régi kristálygolyó, melyen Antonin kézilábadjánában esorbát ejtett, egy pillanatra úgy látta, mintha Aillaume nagyapó sovány, hosszan elnyúlt, görbehátú alakjával maescamodó puloló testtel, iramozónék fel a lépesűkőn.

A félig nyitott ajtókon át jobbról-balról a multak árnyai suhantak ki és be, mintha messze távolból hivogatnák, csalogatnák, néma jelekkel szólnának hozzá az elhagyott termek félhomályában. Látta, mint nyújtják feljé kisérteties kezét, hallotta a kedves, rég elnémult és sírászútt hangok baráti sottogását, a folyócsk kanyarulatánál érezte az elsurra-ból nő ruhák érintését, ráismert az ódon falú órák elhangzott ketegységére.

A lelke beboruló mély benyomás, melyről visszahatásként Geneviève-re is ráomlott, olyan élénk rezgésbe hozta a szívét, hogy midőn újra kitért a szabadba, soha-éig nem látta egymás mellett.

A körülöttük elterülő parkban a magányos és az elhagyatottság nem nyilatkozott meg abban a bus és kopár pusztaságban, mely a szobák imént végignézett hosszú során szemükbe ötlött; hanem épp ellenkezéleg, a korlátlanul működő természet ama buja, mindent benövő tenyészetében, mely mindent sűrűn ellep, amit az ember elhanyagol. A faszorok felverte a fű; a mezőket elősdi mohák borították, a fákat ápoló kéz nem nyeste és nem gondozta, azokat a félig lombjahuult gyertyánfák árnyatódó kettős faszorban a suttogó zizegő ágak és gallyak tultengő sűrűségel hajítottak ki. Az ágak közt a költözödére készülő és rövid pihenőre letelepedett seregélyek, rigók, czinegék és vörösbegek eseresegve és dalolva szökdéseltek és kergetőztek; a csalóka nap sugar elámitotta őket.

Az egész óriási park vad rengeteggel

vált; zöld növényzettel sűrűn telenőt utak tártultak fel előttük, ezek az ápolatlan, elhanyagolt lombosvények, melyeket az erdészek holt utaknak neveztek és a melyen csak itt-ott rebent szökdéselve végig egy-egy hófehér szegű tengeri nyul vagy egy sikló kígyó siklott el a gyűrődő testtel a fűszálak közt. A mohfelverte padokon egy-egy tánczó sugár, egy szellemegte árnyék azt az illúziót keltette bennük, mintha kedves, ismert silhouettek köszöntének őket újkában.

—No, most a sziget közelébe értünk, most meg kell, hogy pendísem a férjhezmenetelem, gondolta magában Geneviève, de midőn látta, hogy Raymond milyen izgatót, inába szállott a bátorsága. Raymond megrészegült az emlékek édességétől és a jelenről teljesen megfeledkezve, egészen a multakban élt.

Ha most Aillaume nagyapó megjelent volna előtte valamelyik faszor kanyarulatánál, egy szippantásra való burmóttal sovány ujjai között és az őt sarkon követő vadászsztya kíséretében, Raymond ezt nagyon természetesen tartotta volna. Midőn végighaladtak a kis fahídon, a mely átvezetett a sötét, mélyvízi tavon, mely keskeny csatornaként övezte a ritka, exotikus fákkal beültetett pázsitos térségeket, egy pillanatig mozdulatlanul állott meg Raymond és odátámaszkodott a hid korlátjához.

A fiatal leány, látva azt, hogy kisérője elmarad mögötte, aggódva fordult vissza: —Mit csinász itt?

Raymond felvette elspádt szép arcát.

—Semmit! Nézem, hogy ragyog a nap sugar a víz bodros hullámain.

Aztán elváltozott, remegő hangon tette hozzá:

—Mennyire hasonlítok az apámra — ugy-e, kis mama?

Ettől föltepte őt Geneviève legnagyobb aggodalmával: apjának emléktől és a gyermeklélekre mély benyomást gyakorolt öngyilkosságának utóhatásától. Még keserűbb szemrehányásokkal illette önmagát, amiért őt ezeknek a lelkekben felidézett emlékeknek kitétte.

—Az apádra? Nem találom! Igaz, hogy ő is szőke és magas termetű volt, úgy mint te, de több hasonlatosság nincs köztetek; te szakasztott az anyád vagy.

—Lehet, hogy lelkileg és jellemben az anyámrá ütök. Én is gyenge, akaraterő nélküli ember vagyok és ez rettenetes egy csapás, amikor az emberre nagy feladatok várnak. Ezenfelül még sajnós, nem ringatom magamat illúziókban, mint az anyám; nem vagyok regényes hajlamú.

—A mi generációnk egyáltalán nem valami regényes hajlamú, — szöjt Geneviève nevetve és hogy elvonja Raymondot komor, sötét gondolataitól, figyelmeztette őt az őz körülöttük feltárhozó remek szépségeire; a vadberkenyefák, tulipánfák és borókák háromszögeire, melyeknek óriási szentségtartókként szinaranyal bevont törzsei kimagaslottak a dusan felburjánzó fűtengerben, mely az éjjeli zivatarból lekonyulva, a reggeli nap sugarban vígan féledt. És a hullott levelek, meg a vörös berkenyék bibora között ott sötéltet a nádas.

—Nézd csak, lelkem, amott van az édes anyád kívánta virág.

És tőrdre ereszkedve a buja fűben feljé fordult, vígan lobogtatva jobbájában egy utolsó virágzást, melyet a vihar verte. A szép lány karesu, hajlékony derékának ruganyos mozdulatai, melyeket gyászruhájának testhez simuló finom gyapjuszöveté kiemelt; mósolyának elbívó varázsa, mely szalmazalagokból és nap sugarakból font kis kalappja alól pajzánul nevetett feljé, egy szempillantás alatt szétoszlatták a multak kísértő árnyait és leverő vízióit. Hirtelen felbeszédre álmódosásából és a való életre, valamint szívének szerelmére ébredve, odatért melléje és fejét a leány vállára támasztva, képmutató érdeklődéssel nézte a zöldesbarma, majdnem levészínű virágot.

—Szegény mama, mit ábrázolhat neki ez a szívesített, fakó, gyűrött virágszirm? Hacsak szomorú sorsának jelképét nem látja benne, melynek az én életem valószínűleg szakasztott mása leszén.

Raymond remegve simulott szorosabban Geneviève-hez és beletemette arcát a leány hófehér nyakába.

—Oh, kis mama, félek az élettől. Mi lenne belőlem, ha te nem támogatnál, nem biztatnál? Ugy-e, nem fogsz elhagyni soha?

Geneviève azt gondolta magában: —Most itt az idő, ha most nem merek szólani, ki tudja: vajjon mikor lesz merszem. És még mindig térdén állva, meg se moeozant és hátra se fordult, midőn hal-kán választott:

—Nem, édesem, bármilyen történjék, nem hagyok el soha, és ha férjhez megyek, ami valószínűleg a közel jövőben megtörténik, mindig szerető, hü nővéred és barátnőd maradok.

Alig hogy e szavak elröppentek ajkairól, érezte, hogy Raymond fejé lesiklik vállairól, és amint hátrafordult, látta, hogy az hófehérré vált spádt arccal, fénytelen szemekkel, mozdulatlanul hever a pázsiton; kalappja pedig lesett a fejéről és ott fekiútt mellette a fűben.

—Raymond, mi lett, édes fiam?

—Most ő maga ölelte karjaiba, szorította keblére afeletti ijedtében, hogy oly holt-halvány az arca.

—Semmi, szédülés fogott el, ájulás környékezett. Ugy éreztem, mintha lábaim alatt ingadoznék a talaj és mintha a fák a levegőbe felszállva kerengőnek körültem; egy szavadra, amit ajkaidról hallani véltem, de amelyet te nem is mondtál, ugy-e, nem, kis mama? Ugy-e, kis mama, nem? Ugy-e? Nem fogsz férjhez menni? Geneviève sohse tudott hazudni, némán horgasztotta le szép fejét.

Erre Raymond keserű jajgatásra és zokogásra fakadt. Férjhez megy? Kihez? Símeonhoz? Tehát szerelem nélkül? Mert sohse szeretie... Nem, azt nem fogja tenni... Oh, Istenem!

Fejét Geneviève ölébe hajtva, hangosan zokogott, lángoló esőkökkel borítva mindkét kezét, míg Geneviève ékesszólásának erejével igyekezett őt csillapítani és meggyőzni.

—Meg kell lenni, édes Raymondom... az apám akarja. Hisz tudod, már nem vagyok fiatal... Meg aztán magad is meg fogsz nősilni egy szép napon és azért tovább hü barátom leszesz.

Raymond szenvedélyesen rázta a fejét.

—Én? Azt hiszed, hogy én valamikor megmósülhetek? Mihelyt lesz valami állásom, azonnal egy egész családot kell fenntartanom, hisz én vagyok a család támasza. Meg aztán van-e számomra a világon más nő rajtad kívül? Azt hiszed, hogy valaha más nő tudnék elvenni?... Mert én szeretlek, de te nem szeretsz. Nem, te nem szeretsz engem szerelemmel; te ne mis tudod, mi az a szerelem! Mezt iskolai uniformis és kalpag van a fejemen, hát gyermeknek nézel. Holott én tizennyolcz éves vagyok már és az én korombeli fiatal barátim már mind a szeretőikről beszélnek. Nekem soha nem kellett szerető, mert csupán csak te rád gondoltam és a te szerelmed volt pajzsom a szerelem tisztátalan parazitái ellen. De ha te is elhagysz, hát mi lesz belőlem? Az élet olyan szomorú, olyan komor. Oh, te rossz, rossz kis mama!

Elhallgatott és néma esőkökkel és könyekkel áztatta piezi kezzeit. Geneviève is hallgatott, mert lelkében győző tusa dült ez ünnepélyes helyen, ez ünnepélyes órában. Raymond látta, hogy hazugsághoz kell folyamodnia, ha győzedelmeskedni akar ezen a tisztalelkű lányon, aki maga a megtestesült igazság. A benne lapangó szóközi üres frázisokra vetemedt tehát.

(Folytatása következik.)

Magyar fogorvos
Fogházás fájdalom nélkül. Biztos és jó kezelés.

DR. FRANK KERN
233 EAST, 10. UTCA, NEW YORK.
— Az első és második Ave. közt. —
RENDDEL: Reggeli 10-től esti 8-ig.
Vasárnap: Reggeli 10-től d. u. 1-ig.

Indiana Trust & Savings Bank

MAGYAR TESTVÉREK! Ha megtakarított pénzteteket, melyet keserves munka árán szerettetek, biztos helyen megőrzés céljából elhelyezni óhajtatok, küldjétek el a fenti címre. A bank elfogad betéteket és a nála elhelyezett pénzt

3 százaléki kamatot

fizet. S a TELJES ÖSSZEG minden időben felmondás nélkül kivethető.

BEVÁLT, VESZ ÉS ELAD külföldi pénztet a legkisebb százalék mellett.

KÖZJEGYZŐI OSZTÁLY elkészít kérvényeket, meghatalmazásokat, adás-vételi szerződéseket és konzulátussilag hitelesített őket.

HAJÓJEGYEK eladása a leggyorsabb és legbiztosabb hajókra.

PÉNZKÜLDÉS az ó-hazába a legbiztosabb és a leggyorsabb módon.

AKI HAZAT akar építeni **INDIANA HARBOR** körül, annak a bank ad pénzt a felépítésre, **TELKEK MAGÁNÁL A BANK-NÁL OLCSÓ ÁRON VÁSÁROLHATÓK.**

BÁRMI FELVILAGOSÍTÁST forduljanak **MAGYAR NYELVEN** erre a címre:

INDIANA TRUST & SAVINGS BANK
3338 Mich Ave.
ndiana Harbor, Ind.

MEGBIZHATÓ BANKÁROK.

E rovat alatt e ly bankcégeket nevezünk meg, amelyekhez honfitársaink bátran fordulhatnak pénzügyi vagy pénzügyi céljából.

NEW YORK ALLAM.
KNAUTH, NACHOD és KUHNÉ, 15 William street, New York.
KISS EMLÉ, 104 Second Ave., New York. Tíz év óta fennáll.
NEMETH JÁNOS, 457 Washington street, New York.
ROSETT MORITZ, 197 Stanton Street, New York. Alapítottat 1879-ben. Pénzügyi és hajójegyeiről híres. Fiókrodák: 145 Montgomery street, Jersey City, N. J., 447 State street, Perth Amboy, N. J., 22 N. Main street, Wheelbarre, Pa., 141 Federal street, Youngstown, O.
SCHWABACH MAGYAR BANKHÁZA, 1431—1 Avenue, a 74-ik utca közelében. Pénzügyi és hajójegyeket gyorsan és biztosan eszközöl. Hajójegyeket minden vonalra árusít. Kézjegyzői okiratokat kiállít és hitelesített.

PENNSYLVANIA ALLAM.
B. HENDLER, successor to A. HENDLER SON & Co., Cassandra. Pénzügyi ügyek Magyarországra és Európára bármely részére olcsón, gyorsan és biztosan. Hajójegyeket az összes vonalra az ó-hazába sehol olcsóbban nem kaphatók.
FIRST NATIONAL BANK, Első Nemzeti Bank, Hünersville. Alapítók \$500,000.00, tartálkialap és szét nem osztott nyeresény \$75,000.00. Elnök Charles R. Kear, pénztáros Harry F. Potter.
KAIL G. ARPAD, Uniontown, Pa. Amerikai és hazai ügyek elintézése. Kézjegyzői hitelesítés. Pontos pénzügyi. Kézjegyzői hitelesítés. Pontos pénzügyi.
FIRST NATIONAL BANK, Első Nemzeti Bank, Leeburg. Összes tőke \$450,000.00. Bankbetéteket elfogad. Pénzügyi és hajójegyek.
SCRANTON SAVINGS BANK, Scranton, 129—122 Wyoming Ave. Tőke 100,000 dollar. Főközlés 500,000 dollar. Eszközlet-Pennsylvaniaiának legregibb társas-pénztára.

OHIO ALLAM.
THE BRIDGEPORT BANK & TRUST CO., Bridgeport, Ohio. Corner Main and Lincoln Avenue. Pénzt kamatoztat, kiad az ó-hazába. Hajójegyeket árusít minden vonalra. Hazai ügyeket gyorsan és jutányosan elintéz.
PAPP MIKLÓS, 3929 Lorain Ave., Cleveland, Ohio. Alapítók engedélyezett hajójegyző, pénzügyi és közjegyzői iroda.
PERCZEL LAJOS, 532—534 Pearl street, Cleveland.

WISCONSIN ALLAM.
MERCHANTS AND SAVINGS BANK, Kereskedelmi és Takarékbank, Kenosha. Wisconsin állam felügyelete alatt. H. B. Robinson elnök. Tőke \$25,000. Elad hajójegyeket minden vonalra. Pénztet elküld a világ bármely részére. Takarékbetéteket elfogad.

NEW JERSEY ALLAM.
RIZSAK JÁNOS, 127 Second street, Passaic. Pénzügyi és hajójegyek. Bármilyen okiratokat elkészít.
JOSEPH MAJOR MYERS, Phillipsburg és Alpha. Pénzügyi, hajójegyek és közjegyzői hivatal.
WARADY LAJOS, 449 S. Broad St., Trenton. Pénzügyi és hajójegyek. Hazák, telkek vételi és eladása.
NEMETH JÁNOS, new yorki bankár, Passaic fiók pénzügyi- és hajójegyzőlete: 150—2 street, Passaic.
SZABO LAJOS, Chrome. Pénzügyi. Hajójegyek. Tanács és utbaigazítás ingyen. A vidék egyedüli magyar közjegyzője.

CONNECTICUT ALLAM.
BANDER ANDRÁS, 606 Bostwick Ave., Bridgeport. Pénzügyi és hajójegyeket gyorsan és pontosan közvetít, hajójegyeket a legjobb vonalra árusít, közjegyzői okiratokat kiállít és hitelesített. A saját házában lakik.

INDIANA ALLAM.
INDIANA TRUST AND SAVINGS BANK, 3338 Mich. Avenue, Indiana Harbor. Pénzt kamatoztatásra elfogad, pénzügyi és hajójegyeket az ó-hazába gyorsan és biztosan. Hajójegyek minden vonalra. Kézjegyzői hivatal. Telkeket elad és házipénztár kölcsönököt elölgező.

Pres.: Joseph Scisson. Cashier: E. R. Flota.
THE YOUGH NATIONAL BANK
of CONNELSVILLE, Pa.
Es a nemzeti bank minden befét után 4 százalékot fizet. A connelsvillei és környékbeli magyarság figyelmébe ajánljuk.

HUNFALVY HUGÓ
HITES ÜGYVÉD ÉS JOGTANÁCSOS,
közjegyző és hivatal.
Iroda a főpostával szemben.
231 BROADWAY, New York City.

WARADY LAJOS
Hazai peres és katonai ügyek pontos elintézése.
PÉNZKÜLDÉS AZ Ó-HAZÁBA.
Az összes hajóvonalak képviselője.
HAZÁK VÉTELE ÉS ELADÁSA.
Magyar közjegyző.
449 S. Broad St., Trenton, N. J.

KAIL G. ARPAD
BANK ÉS HAJÓJEGYZŐLETE
— Alapítottat 1890-ben. —
Közjegyzői iroda ügy hazai, mint amerikai ügyek elintézésére. Pénzügyi és ó-hazába hitelesített kézzel, a legpontosabb és legolcsóbban.
UNIONTOWN, Pa., W. MAIN STREET.

A BEVÁNDORLÓ NYOMDÁJA
Elváltat jutányos árak mellett bármily nyomdai munkát. Ujságotól kezdve névjegyet, ALAPSZÁMLYOKAT A LEHETŐ LEGOLCSÓBBAN KÉSZÍTTÜNK. Aki szép, izéles munkát akar, forduljon hozzánk.

Vidéki megrendelések pontosan és közzöletnek.
A BEVÁNDORLÓ NYOMDÁJA
153 East 4th Street, New York.

RIZSAK JÁNOS KÖZJEGYZŐ

MAGYAR PÉNZKÜLDŐ ÉS VÁLTOINTÉZETE
127—2-ik UTCA, PASSAIC, N. J.
PÉNZT a legpontosabban és lehetőleg leggyorsabban kiad az ó-hazába. Az összes hajóvonalak meghatalmazott képviselője.
MINDENNYELKÖZJEGYZŐI okiratok szakszertien kiállítanak és konzulátussilag hitelesítettek. Jogi, katonai és telekönyvi ügyekben pontossággal járok el.
REAM BIZTOS ÜGYEKBEK pontossan és lelkesreteresen járok el.
AZ ÜGYESOKAT SZEMÉLYBEN ELKISEREM A HAZÁBA.
UTBAIGAZÍTÁST, felvilágosítást és tanácsot INGYEN adok.

FŐKÖZLETEK:
FRANKLIN FURNACE, N. J.
ALPHA, N. J. WHARTON, N. J. SOUTH BETHLEHEM, PA.

LEGOLCSÓBB és LEGBIZTOSABB
HAJÓJEGYVÁSÁRLÁSRA, PÉNZKÜLDÉSRE
SCHWABACH ÉS FIA
KÉT MAGYAR BANKHÁZA

1225 FIRST AVENUE, NEW YORK, a 66-ik utca sarkán.
1431 FIRST AVENUE, NEW YORK, a 74-ik utca közelében.

október 22.
ÉS
lár
násik
meg-
éged-
ülde
lik a
:
e, uj-
na ap-
szónak
sznos
harab.
K BE-
VISZ-
VISZ-
és mi
URG, Pa.
féle hazai
a legjutá-
o árákban
ohatók ::
ZA
TOWN, Pa.
elek és italok
gazi magyar
multhatnak.
Adolf,
TOWN, Pa.
ken. Budapesti
tanulmányait.
ét elvállaja.
OTT,
EVOS,
Uniontown, Pa.
2-ig, délutáni
ig.
NDERS,
VOS
gégebajokat.
ÉPÜLET 405,
N. Pa.
előfizetési, mint
nek és nyugtáz-
kiadóhivatala.

POLITIKAI HIRDETÉS.

6-28-09-500 (2-5492) ONE EXPLANATION-MATTER IN ITALICS IS NEW; MATTER IN BRACKETS [] IS OLD MATTER TO BE OMITTED. STATE OF NEW YORK OFFICE OF THE SECRETARY OF STATE

Albany, July 24, 1909. Pursuant to the provisions of section one of article fourteen of the Constitution of the State of New York, and section two hundred and ninety-five of the Election Law, notice is hereby given that the following proposed amendment to section twenty-seven of article seven of the Constitution of the State of New York, is to be submitted to the people for approval at the next general election in this State to be held on the second day of November, nineteen hundred and nine.

SAMUEL S. KOENIG, Secretary of State. AMENDMENT NUMBER ONE

CONCURRENT RESOLUTION OF THE SENATE AND ASSEMBLY

Proposing an amendment to section twelve of article six of the constitution, in relation to the compensation of justices of the supreme court.

Section 1. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of the justices of the supreme court be amended to read as follows:

[The judges and justices hereinbefore mentioned shall receive for their services a compensation established by law, which shall be increased or diminished during their official term, except as provided in section five of this article.]

Section 2. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every judge of the court of appeals or justice of the supreme court elected prior to the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such judge or justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 3. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 4. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 5. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 6. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 7. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 8. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 9. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 10. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 11. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 12. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 13. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 14. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 15. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 16. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 17. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 18. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 19. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 20. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

law; but the tax imposed by such act, in proportion to the debt and liability, may have been contracted in pursuance of such law, shall remain in force and be irrevocable, and the proceeds of the same shall be applied to the payment of such debt and liability, and for no other purpose whatever. No such law shall be submitted to the people for approval at the next general election in this State to be held on the second day of November, nineteen hundred and nine.

Section 21. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 22. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 23. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 24. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 25. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 26. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 27. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 28. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 29. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 30. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 31. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 32. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 33. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 34. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 35. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 36. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 37. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 38. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 39. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 40. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 41. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 42. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 43. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 44. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 45. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 46. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 47. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 48. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

A BEVÁNDORLÓ

Minden kihirdetés TIZ szög 25 cent. Minden további szó 2 cent. Kihirdetések előre fizetendők.

EGYHÁZI ÉRTESÍTÉS. A new yorki 14-ik utca és 2-ik Avenue sarkán levő ref. egyház felkérésére: HARSÁNYI LASZLÓ. Isteni szolgálat minden vasárnap d. e. 11 órakor. Lekelés: 214-6 E. 2-ik utca. Telephone: 730 Orchard.

A COLUMBUSI ÉS VIDEKI MAGYAR REF. EGYHÁZ. A lelképítő czímre: Rev. ALEX SZÉKELY, 1763 S. Washington Ave. Isteni szolgálat minden vasárnap délelőtt 10 órakor, délután 3 órakor, vasárnap iskolá délután 2 órakor.

New Brunswick és Vidéke magyarságának figyelmébe ajánljuk a Continental Casualty Co. legnagyobb és legbiztosabb biztosító társaság képviselővel lettem megbízva New Brunswick lakhelyén. Társaságunk fizet, (a foglalkozás minősége szerint) havi 1.000 befizetésre, 300-1000-ig havi baleseti díjra, egy évi baleseti díjra, 100 dollár 600 dollár haláleseti díjra, 50-100 éves korig kifizet. Társaságunk 5,000,000 dollár fizet már ki tagjainak. Beiratási díj 2.00. Beiratkozás csak vasárnap lehet. Nelson Street 308. II. floor, New Brunswick. (a szöveg gyár mellé) Fábók Vincze, megbízott.

HARRY M. MATZ, POCAHONTAS, Va. Itt kaphatni a legfinomabb italokat. CIGARETTA VÉDELGEK SZÁMÁRA. RENDES EMBEREK KÖNYVE IS KAPNÁK ITALT. Videki rendelések még aznap eszközölhetnek. - MAGYARUL BESZÉLNEK. FINOM KISZÓLGALAS.

Bányászt keres A POCAHONTAS CONSOLIDATED COLLIERIES CO. 50 bányászt keres munkára. Munka mindig van Virginia állam e legjobb bányáiban. Több magyar bányász MAR HUSZ EV OTA dolgozik ezekben a bányákban, amiről mindenki meggyőződhet. A bányákban nincsen gáz s a telepen van MAGYAR TEMPLOM ÉS MAGYAR ISKOLA. Bővebb felvilágosítást ad a Bevándorló pocahontasi irodavezetője: Fehér Jenő, Box 98, Pocahontas, Va.

Election Law, notice is hereby given that the following proposed amendment to section ten of article eight of the Constitution of the State of New York, is to be submitted to the people for approval at the next general election in this State to be held on the second day of November, 1909.

SAMUEL S. KOENIG, Secretary of State. AMENDMENT NUMBER FOUR

CONCURRENT RESOLUTION OF THE SENATE AND ASSEMBLY

Proposing an amendment to section ten of article eight of the constitution, in relation to the limitation of the indebtedness of cities and excepting certain kinds of bonds from computation of the debt of a city for purposes of such limitation.

Whereas, the legislature, at its regular session in nineteen hundred and eight, adopted a resolution, in relation to the limitation of the indebtedness of cities, which resolution has been duly published and referred to this legislature for action; therefore:

Section 1. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 2. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 3. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 4. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 5. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 6. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 7. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 8. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 9. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 10. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 11. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

Section 12. Resolved (if the assembly concur), That the compensation of every justice of the supreme court elected after the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, shall be the same as that provided for the first day of January, one thousand eight hundred and ninety-four, and shall be increased or diminished during their term of office, but any such justice may, with his consent, be assigned by the governor, from time to time, to any other judicial office, and while so assigned he shall receive the compensation of such office.

KIS HIRDETÉSEK

Mrs. Szilágyi budapesti egyetemen végzett és a new yorki Board of Health által engedélyezett okleveles szülész. Segélyt és tanácsot nyújt, a legnehezebb szülésekkel. 111 St. Marks Pl., E. 8th St., New York, az Ave. A és Első Ave. közt.

A NAP

A magyar utazás szociáléja, Magyarországi legbiztosabb és legelőnyösebb napilapja. Feltételek szerkesztője: BRAUN SANDOR. Politikai főmunkatársai: Brdy Sándor, Lengyel Zoltán és dr. Kalmár Antal. A NAP a 48-as esemény legbiztosabb híradója a 47-es politikai legbiztosabb híradója. A NAP nemcsak a legkisebb lap, de a LEGOLCSÓBB IS. Előfizetés Amerika területére egész évre \$5- Pénztár... \$2.50 Nyelvtan... \$1.25. Mutatóanyagokat készséggel küld: A NAP kiadóhivatala: Budapest, VIII. ker. Bököly utca 9. sz.

KALAUZ.

A SZENT PÉTER ÉS PAL MUNKAS BELEGYÜZÖSÉG EGYLET. Alapították: 1909 június 1-én McKeesporton, Pa. Székhelye: McKeesport, Pa. Üléseit tartja minden hónap első vasárnapján. Beteg tagjainak fizet \$5 hetenként. Temetési díj az elhalt tag után \$50. A tagok elhalt nejük után \$25. Belsőjele díjak: 18-30 évesig \$1.25, 30-40-ig \$1.50, 40-50-ig \$2. Havi díj 50 cent. A biztosítéki alapra 25 cent negyedévenként. A tisztikar: Elnök: Vasil András, alelnök: Fodor Károly, titkár: Dörner Károly, jegyző: Székely János, pénztáros: Takács János, ellenőr: Barna Ferenc, árszámoló: Tóth Pál, Balázs András, betegápolók: W. Takács József, Estona Miklós, titkár címre: Dörner Károly, c. o. Roth Bank, Box 412 McKeesport, Pa. Az egylet tagja lehet minden tisztességes keresztény magyar ember.

LITTLE HUNGARY

ELSRANGU MAGYAR VENDEGLŐ ÉS BOROZÓ. Fort Dearborn Building, Chicago. A CLARK ÉS MONROE UTCÁK DELNYUGATI SARKÁN. FRANK D. L. tulajdonos. Minden este éjfél utáni 1 óráig csigányzene. FŐBEJÁRAT: 184 CLARK ST. Telefon: Central 1029

Borbély-iskola

A NOSSEOFF-PELE LEGBIZTOSABBAN JUTTAT KÉNYERHEZ 6-8 HET ALATT BORBÉLY, FŐBESZ, KÖRÖM VAGY ARCZAPOLÓ LEHET MINDEKEL 1405 Penn Ave., Pittsburg, Pa.

Asszonyok

és leányok kerestnek a „Star” ingkesztő gyárba. Állandó munka. Vasalásra, öltöztetésre, diszítésre, varráshoz. A tanulás ideje alatt is fizetnek. A gyár tisztá, tiszta. A munka könnyű, állandó és a fizetés jó. Star Shirt Factory, 376 WASHINGTON AVE., Bridgeport, Conn.

Legolcsóbb árak

SZILVÓMRA, TURKÓLYRE, COGNACRA, GINRE, WHISKEYRE Küldje be a megrendelését MARBLE PALACE LIQUOR CO., Wheeling, W. Va. 1125-1127 MARKET STREET, SÓRT IS SZALLITUNK.

HA NEM BESZÉL ANGOLUL

ha akarná tudni, akkor küldje be a nevét és pontos címét MANDEL ERNŐNEK 6 majd felvilágosítást fog küldeni, hogyan lehet megtanulni három hónap alatt. Tandíj 2 dollár havonta. 61 AVENUE A. NEW YORK, N. Y.

VASÁRNAPRA

A „Bevándorló” pénteki szépirodalmi melléklete.

VI. EVFOLYAM. 85. SZÁM.

Literary Section of „A Bevándorló”.

PÉNTEK, 1909. OKTÓBER 22-ÉN.

II. Miklós csár és tanácsadó.

A német könyvpiacon szenzációs könyv jelent meg a közelmúltban. Orosz írók a műve, amely azonban Oroszországban, a benne foglalt politikai vonatkozások miatt nem jelenhetett meg. Semhol még oly közvetlenül, oly kegyetlen társadalmi felháborítást nem váltott ki, mint a legújabb orosz daraboké. Nemcsak a legújabb orosz daraboké, mint ebben az érdekes könyvben. Főképpen a csári udvar titkaiból tudunk meg egyet-mást, ami az egész világot érdekl. A „Bevándorló” olvasóinak bemutatjuk a könyvet s ezzel meg is kezdjük a szenzációs mű kiadását.

I.

Az 1894-dik évben II. Miklós 26 éves korában a trónra lépett s az orosz nép reményteljesen üdvözölte a fiatal uralkodót abban a várakozásban, hogy a deszpótikus III. Sándor halálával véget is ért Oroszországban a zsarnokság.

Miklós a Carskoje Szelo parkstánójában töltötte gyermekéveit, kiváncsi tekintetű elrejtve. Amikor azonban testvértestvér lett, gyakran mutatkozott Pétervár boulevardjain és nemcsak a nép rokonszenvét nyerte meg, hanem annak nagy részét is, mert sápadt arcza, becsűt szemű és gyenge testalkata arra az aggodalomra adott okot, hogy a csári erő és szigorú atyjának erőszakossága miatt szenved és szerencsétlen. Csak a szalókonban szolgálták a cesarevics ifjúkori eszéjéről, melyeket nagybátyja, Szergiusz nagyherceg társaságában követett el és az énekesnőkkel, ballet-táncosnőkkel folytatott viszonyairól. Atyja mit sem tudott arról, hogy gyakran berugottan hozták palotájába. De amikor III. Sándor tudomására jutott, hogy a trónörökös messzalliansza egy hercegi származású táncosnővel (több név forog közszájon) annyira komoly, hogy morganatikussá házassággal fenyeget, megparancsolta fiának, hogy azonnal induljon világra.

A gyermek Miklós könnyű felfogású volt, kezdetben örömmel tanult és mielőtt tiszta lett, egy ízben arra kérte atyját, hogy engedje az egyetemre tanulmányainak folytatását végett; a császári apa azonban nem teljesítette a kérését s kényserítette, hogy katonai szolgálatba lépjen. Ettől fogva szabadon kezdett mozogni a fővárosban.

A katonai szolgálatban nem tudott több lenni ezredesnél. Hogy a ceszarevics becsületes kicsapongó életmódját, a császár szigorúan megparancsolta, hogy szüntessen be minden érintkezést a táncosnővel és hogy jegyezze el Alice hercegné hercegnőt. Miklós akarata ellenére engedelmeskedett atyjának. Különben is mindig nagy tisztelettel viselkedett atyja iránt, soha neki „nem”-et nem mondott. Mindig hallgatag ember volt, de nem azért, mert nem szivesen beszélt, hanem mert nincs mit mondania.

A ceszarevics szabad mozgása a nép között és a hírek, hogy dacos fejú és nem engedelmeskedik atyjának, voltak alapjai annak a hitnek, hogy a trónörökös nem ért mindenben egyet atyjával, s hogy szabadelvében gondolkodik. A nép ezt akkor is szilárdul hitte, mikor Miklós trónralépése alkalmával manifesztumot boesátt ki, amely többek között így hangzott:

„Isten segítsen engem abban, hogy szeretett hazámnak éppúgy szolgálhassak, mint megboldogult atyám és hogy a hazát ugyanazokkal a fénylő vezéreivel igazzassam, amelyekkel ő...”

Ebben a manifesztumban az új csár mintegy bejelentette, hogy ugyanugy fog uralkodni, mint III. Sándor. De a nép azt remélte, hogy Miklós másképp fog eszelkedni. Mert ezt a manifesztumot halálból atyja fogalmazta és az ő parancsára hozták így nyilvánosságra. A nép reménye, hogy az új csár nem lesz despotá, annál nagyobb lett, mert a trónralépés után néhány nappal az új csár kíséret nélkül jelent meg a nép között a Nevski Prospekt-en, éppúgy, mint ahogy trónörökös korában tette. A közönség felismerte és megjelente. Ekkor azonban

Wal tábornok főkapitány hirtelen kitért kocsijából s ezekkel a szavakkal fordult a zárhoz:

- De ez lehetlenség, felség!...
- De tábornok!...
- Lehetlenség, felség, kérem forduljon vissza a „palotá”-ba.
- De sétálni akarok, — szólta a csár és tovább sétált, de nem sokáig.

A palotából gyorsan néhány hadsegéd és egy esomó tiszt ugrott elő; ezek körülvették a csárt és az özevgy ezárnőhöz kísérték. Ez volt a csár utolsó szabad sétája a Nevski-n. Ettől a naptól fogva a császár csak bajonettek közepebe mutatkozott népének.

Thaly Kálmánról és Donátról.

Odahaza minap tetették ezt a két kiváló szellemű és alkotó nagyságot. — Klió, a történelem és a véső műsaja borongának sötét gyászban, előbbi Thaly Kálmán, a nagy Rákóczi historikus és elhű függetlenségi politikus felett, utóbbi pedig az örökké vidám és örökön „bohém” művész: Donáth Gyula felett. Mindketten annyira egybeforrtak az élő magyar társadalommal, hogy fájdalommal visszafordulni láttuk magunkat, hogy magunk után, melyet most a kedves, apró visszaemlékezések igyekszik enyhíthet betölteni. Ezekből, hogy ezt a két kiváló nagy alakot olvasónk is közelebből láthassák, mi is összefűztünk egy párat:

Rákóczi hamvainak hazahozatala volt Thaly Kálmán életének legnagyobb műve. Büszke is volt erre s mikor Rákóczi hamvait a kassai domban elhelyezték, meghatva említtette, hogy élete legnagyobb eléjét immár befejezte látja. Háromszor volt Konstantinápolyban és Romdostóban a kurucz hamvak érdekében s egyik ilyen látogatása alkalmával történt, hogy a rodostói örmények, görögök és törökök csapatosan felkeresték, mert arról értesültek, hogy Thaly Kálmán „madzsar” király, aki pénz osztogat mindazoknak, akik igazolni tudják a kuruczokkal való atyafiságot. Megjelent egy örmény is Thaly Kálmán előtt nagy hajlongások között s ravasz pislogásokkal jelezte, hogy valami értékeset akar mondani.

Thaly megszólította a tolmács közvetítésével.

— Mit akar, öreg! — kérdezte.

Az örmény tévován nézett jobbra meg balra,afelett tűnődve, valjón beszélhet-e a tolmács jelenlétében.

Thaly biztatta az örményt, hogy adja csak elő nyugodtan mondanivalóját, a tolmács egészen megbízható ember.

Az örmény végre megemterelte magát és megszólalt:

— Én is madzsar vagyok, a nagyapám még tudott madzsar nyelven, de mi már nem volt kitől tanuljunk. Gondoljon réam is a pénzosztásnál, felséges ur!

Thaly vállalt vonogatta, majd egyet-mást kérdezni próbált az örménytől, aki, hogy biztosítsa maga számára a madzsar király jóindulatát, azaz akart kedveskedni, hogy elmond egy pár magyar szót.

— Halljuk! halljuk! — szólta Thaly felderülve.

Az örmény ekkor Thaly nagy meglepetésére megszólalt:

— Abeug! Nix dajesi!

Alig tudott hová lenni Thaly a nagy esodálkozástól. Az örmény csakugyan a legeredetibb magyar szavakat ejtette ki előtte s ezt már lehetetlen volt nem méltányolni. Thaly átadott nyomban egy aranyat az örménynek, akiről kiderült később, hogy még a hetvenes években tanulta ezt a szót, mikor a Rákóczi-expedíció járt Rodostóban és a magyar társaság tagjai betanították őt a felejtethetlen, történelmi jelentőségű szavakra. Ezt az epizódot különben egy konstantinápolyi lap annak idején megírta s e lap

közlése alapján közölte az Armenia is, mint érdekes apróságot.

Afrikai vadászatok.

Irta: Roosevelt Tivadar.

(Felhívjuk olvasóink fokozott figyelmét erre a nagyon érdekes közleményre, melyet az Egyesült Államok lelített népszerű elnöke irt többször említett afrikai vadászatai. Ebből meggyőződhetünk arról, hogy a híres férfiú éppen olyan zseniális mestere a tollnak, mint volt a kormányrúdnak.)

(Második közlemény.)

Az undagai vasút állomásai kedvesek és vonzóak. Sok benszülött hivatalnok, némelyek közülök fezt hordanak, Mohamed hitének követői. De a legtöbb benszülött még tökéletesen vad állapotban él és olyanok, mint őseik voltak, akik egykor urai voltak a földnek, amelyet képtelenek voltak kultiválni. Némelyek közülök vörös lepedőformákba burkolóztak, hogy a fehérek előitéletének behódolva elrejték mezitlenségüket. Viszont voltak férfiak és nők, akiket egy darab rongy se volt, csak tollidisz a hajában és a karon és a lábón érezből való ékszer. Volt egy törzs, amelynek minden tagja hegyses köszörülte a fogát és bizarr látványt vasuti állomás körül látni ilyen köszörült fogu, tollas, ékes haju, primitív ijjakkal felfegyverzett benszülötteleket. Egy csoport majdnem mezitelen nő felsőkarját oly szűk bronz, vagy rézbronbsza szorította, hogy izmaik szinte deformálódtak és az aronbsza szorított testrésze a rendesnek csak félre tejlódhetett.

Másnap reggel már a vadászterületen ment vonatonk és az volt benyomásunk, hogy egy állatkerten megyünk át. Egy helyütt félteucat zsírfával találkoztunk, később négy nőstény antilóppal, amelyet nyugodtan, mozdulatlanul néztek a robogó vonat után. Egy szalmaszínű, hosszú farku majom egyik fáról a másira ugrott, időről-időre strucezok tüntek fel. Néhány zebra a sinpáron száguldott a vonat előtt, a gép füttye meggyorsította száguldásukat, majd félrerugtak és úgy úgy néztek a vonatot.

Ebéd után Kapitai Plains nevű kis állomásra értünk, hol már vártak ránk a safarai-nt, ahogyan Kelet-Afrikában a karavánt hívják.

Miután kirándulásunknak tudományos célja volt, sok mindent vittünk magunkkal, preparáló-szereket, amelyekkel az állatok bőrt, de a kis állatokat egészükben is ki lehet készíteni. A laikus ember nehezen is képzelheti el, mennyi mindenféle málnánk volt. Az állomáson a teherhordók látván a sok sátrat és csomagot, már azt hitték, hogy katonai expedícióval val dolguk. Ennek látszatát elősegítette, hogy sátramon a nekem oly drága amerikai zászló lobogott, míg sátram körül a többi sátor volt, étkész-sátor, preparáló-sátor, a kétszáz teherhordó, szolgál és ijász sátra. Embereinket két csoportba osztottuk fel. Elöl táboroztak a vörös fezes, kék bluzos, fehér harisnyás vadászok, mögöttük a különböző törzsekből összeválogatott teherhordók.

Sátraink elég kényelmesek voltak. Az én sátrammak kettős fedője volt, hogy a melegtől óvjon, kis fűrdökádja, vászon födte a küszöböt is, hogy a skorpiókat és egyéb rovarokat valamennyire távol tartsa. Két szolgálom volt magam körül, az egyik Ali, egy mohamedán néger, aki valamennyire angolul is beszélt, a másik Bill nevű, csak néger nyelven beszélt, mindkettő dolgos és hü volt. Két mohamedán szerezsen, akik közül az egyik szintén értett kissé angolul, fegyvereimet kezelték, volt két néger ijászom is, az egyiket Simbának hívták, ami anyanyelvén oroszlánt jelent.

Volt sátrainkban afrikai kiránduláson szokatlan holmi is. Kis viaszvászonnal borított, igen könnyű alumínium kan-zettában könyveket vittünk magunkkal. Könyvtárunkban ezek a könyvek voltak: A biblia, Shakespeare, Marlowe, Maculay,

Homer, a Nibeungok, Roland éneke, Shelley, Bacon, Emerson, aztán Longfellow, Tennyson, Poe, Keats, Milton költeményei, Dante Pokla Carlyle fordításában, két Mark Twain regény, Gregorovius Rómája és mások.

Táborzánk harmadik napján Kermit és én szűke kíséretünkkel megkezdttük a vadászatot kis lovainkon, két-három mértföldet tettünk észak felé, pusztá vidéken, amíg végre apró halomkhoz és sziklákhöz értünk. Itt lesbe helyezkedtünk, ami elég nehéz dolog volt. Mert valamely kevés víz volt itt ugyan, de árnyas, fától védett leshelyre csak nagy nehezen leltünk. De már elhelyezkedésünk közben is láttunk vadat, kis csoport gnut, antilopokat és kiesiny szép gazellákat.

A távolságot eleinte nehéz volt mérni a nekem szokatlan afrikai napfényben. Czélba vettem egy kis gazellát, amely egy eszövíz töcsánál állt, de Springfieldem golyója nem érte el. Később leterítetttem konyhánk számára, egy him gazellát, amelyet válla fölött hátán találtam el.

Délután gnura vadásztunk és többet — himet és nőstényt — el is ejtettem közülök. Bárha szabály szerint — mivel én ejtettem el — enyémek lettek volna az állatok, azért mégis kommunisztikus gyakorlat szerint osztozkodtunk a prédán. Már az napra véget akartunk vetni a vadászatonk, mikor egy öreg him gnú tűnt fel egy eszöcsa mellett. Czélba vettem, de elhibáztam többször egymásután. Végül eltaláltam, de csak sebet ejtettem rajta, meg nem öltem. A sebesült állat egy kis dombra futott, mi lóra kapunkk és izübe vettük, mert nem szerettek sebzett állatot szökni és szenvedni hagyni. Ez a vad se lett az enyém, mert az utolsó halálos golyót végre is Kermit küldte belé.

Végül egy nagyobb nőstény gnut vettem czélba. Az első lövés most is elélt tévesztett. Az állat futni kezdett, de csak hamar leült és már minden nehézség nélkül ejthettem volna el, ha egy átkozott kutya nem terem mögöttem és nem kergeti. Végül is egy harmadik vadásztársunk, sir Alfred Trease lóra kapott, izübe vette és elejtette a nőstény gnut.

Csak késő este érkezünk vissza táborunkba, ahol meleg fűrdőt vettünk (hi-deget nem szabad venni e tropikus vidéken) és megvacsoráztunk. Most is, később is az elejtett állatok húsát ettük, míg bő-rüket a nemzeti múzeum számára készítettük ki. A két gnu bőre nagyon szép volt, csak szemük körül a különféle rovarok valóságos karikát vájtak, s olyan volt, mint a pápaszem. A vadak itt borzasztóan szenvednek a darazsaktól, mérges legyektől és rovaroktól. A természet valóban kegyetlen.

Másnap körülbelül tizenhat mértföldnyit lovagoltunk a szép kitanagai halomkhoz, hol sir Alfred Peasenek tanyája van. Két héten át ott az ő vendégei voltunk.

A távozó hajó.

Irta: Endrédi Béla.

Láttatok-e már távozó hajót, Küzde sötéttel, tender-árral, Hajót, amely az éjben eltűnik és egy világot visz magával?

Halovány lámpa gyullad árcócán, Ugy száll az ismeretlen árnyba. Sikoltva láttam én is tünni őt: Enyém volt minden rakományá.

Örömet és üdvösségetem, A dalt, mi bennem játsza ébredt, Mind vité, mind — mily roppant és erős, Hogy ennyi kincsem beleférhet.

S mig roskadoztam veszteségesen, S szívetem fájló könnyek verték, A hajó szállt, szállt... vité ringatón Egy édes lányka könnyű terhét...

ok, október 22.
TESEKET
orló" minden
adóhivatal:
New York.
és TSA
gykereskedése
elmi munkák és
dohányoszeret,
magyar szivalek
écsnyen. Jók
pontosan esz.
EDVEZEMÉNYEK
ezimzendő:
& CO.,
N STREET,
D.
REE
ELING, W. Va.
hiskey, kitűnő
kűmmel, tör-
den más ital.
GU PALACZ.
KVARTIA 80
LLÁRIG.
eladása.
VOS
pesti irodája
ZAM ALATT VAN
MIHALY.
károk ne fe-
GYAR ZÁSZLÓ
díli megbiz-
és jelvény.
BÉLA
New York.
lségvetésért.
GYESOLET
VE)SOCIETY.
ben.
minden hónapban
sburg, Pa.
nök Király E.
drás, pénztárnok
ohary Bertalan,
T. Chalm. Duff,
Debó István,
Stugner János,
vith János, Ma-
s vidéken Kolle-
vidéken Krantz
ttokban Kurze
n Kánya Gábor.
táv. Trautenberg
en Szabó János.
Dunkirben Simon
Göröcs Kálmán.
drás. Coleyban
tván. Leechburg-
Burdinen és vi-
Adám. Priceda-
Coal Bluff, Shire
Coal Center és vi-
Josef. Wickha-
W. Lelsenring
M. Matulay Zol-
Géza. Expediten
len Olesányi La-
János. Adelaiden
n 3. Vizy János.
án. Largen Bedó
vics Josef, Lock
iskola
GIZTOSÁBAN
HET ALATT
SÁSZ KOROM,
MINDENKI.
Pittsburg, Pa.
ok,
Star" ingkésztő
csalásra, ültéshez,
analás ideje alatt
tágas. A munka
fizetés jó.
Factory,
Bridgeport, Conn.
regrendelésekre
b árak
TÖRKÖLYRE,
WHISKEYRE
rendelését
LIQUOR CO.,
W. Va.
ET STREET,
LITUNK.
ANGOLUL
szídjé be a nevt
NŐNEK
küldeni, hogyan
bónap alatt.
szont.
NEW YORK, N. Y.

ham lepte meg, mellbaja rohamosan ragadta a sir felé s 1796 október 20-án meghalt. A Kálvária temetőbe helyezték nyugalomra. Később vasból készült sírelmeket állítottak neki, amelyet teljesen megszerződött állapotban még e sorok írója is látott a 80-as években.

Kazinczy Ferenc gyűjtötte össze a verseit, elküldte Csokonainak s kérte, hogy javíttassa ki. 1813-ban jelentek meg Újhelyi Dayka Gábor versei. Összeszedte és kiadta barátja, Kazinczy Ferenc. A nagy irodalmi reformátor barátai örömmel fogadták a 28 éves korában elhunyt költő művét, ellenfelei pedig, elűnkön Kisfaludy Sándorral, gunyos támadást intéztek ellene.

Dayka költeményei második bővített kiadásban 1863-ban jelentek meg s Toldy Ferenc rendezte sajtó alá. Majd az öleső könyvtárban s végül 1880-ban a Nemzeti Könyvtárban jelentek meg a költeményei.

Nyelvezete erőteljes, gondos, tiszta és zengszes, de gondolatokere meglehetősen szűk s melabús, elegikus hangulat oryánról egy gyászfátyol lebbenne föl. Emlékét néhai Zolták János, a magyar nyelv és irodalom boldogult tanára, újította föl, mikor a Zoltai János néven számos verset írt portálékú férfiú 1870-ben megalakította a Dayka Gábor önképző kört. Sok jeles férfiú, író, költő és tudós került ki már az önképzőkörből, köztük Pikler Gyula és Mágócsi Dietz Sándor egyetemi tanárok.

Október 3-án leplezik le a költő tanár szobrát s az ünnepe az Akadémia és az összes irodalmi társaságok képviselőivel lesznek. Ideje volna most már az emléket felújítójának, Zolták Jánosnak, jeltelen sírja felé egy szerény sírelmeket állítani.

ANGOLOK RÓLUNK.

Searcher cikksorozatának kilencedik folytatása.

b) Kapcsolatban Ausztriával.

48.) David Kay. Austria-Hungary. With Maps and Illustrations. London. Sampson Low, 1880. 12-édrét. IV. és 217 oldal.

"Foreign Countries and British Colonies" című folyamatos könyvvevőciklus egyik száma. Szerzője az Encyclopaedia Britannica 9-ik kiadásának "Austria" című cikkének írója. Kézikönyv akar lenni, mely rövid foglalásban tartalmazza az ország földrajzát, floráját és faunáját, lakosságát, nemzetiségeit, nyelveit és irodalmát, statisztikai adatokat, politikáját stb. Ebben nagyjából téved, főleg a politikai cikkeiben. Dacára annak, hogy egy helyütt megmagyarázza a dualizmust, az egész munkán végig abban a hibába esik, hogy tartományokról beszél, melyek közé Magyarország is sorozza. Itt-ott azután tisztán Ausztriaról is beszél. Nagyjából megbízhatatlan és megtévesztő munka. Több fajnepséget és két térkép van hozzá csatolva.

49.) Francis H. E. Palmer. Austro-Hungarian Life in Town and Country. New York és London. Putnam. 1907. (3-ik kiadás. Az előbbiek november 1903, december 1904.) VI. és 301 oldal. Kis 8-édrét. Illustrated.

Az "Our European Neighbours" könyv-ciklus egyik száma. Sokkal jobban van informálva, mint Kay, a nemzetiségekről (65—129) 64 oldalon jeles fejezeteket hoz. (Scotus Viator ezeket nem reflektál!) Ir a falusi és városi életmóddokról, politikai és nyilvános életről, az iparosoztályról, szellemi és vallási életről stb. — Hasznos kézikönyv, mely különösen utazóknak meglehetősen kelendőségnek örvend és amelyből az, aki tanulni akar, szenvedély nélkül megirt, tárgyilagos adatokat merithet.

e) Kapcsolatban Bosnia-Herzegovinával

50.) Edmund Spencer. Travels in European, Turkey in 1850, through Bosnia, Servia etc., and a homeward tour through Hungary and the Slavonian Provinces of Austria on the Lower Danube. 2 kötet. London. Colburn. 1851. 8-édrét. XI. és 416, illetve XV. és 484 oldal.

Alapos, értékes munka, amely annak idejében az angol irodalomban hűzágpótól volt. A Magyarországára vonatkozó rész 74 oldalt tölt ki. Már a szabadságharc előtti években is itt járt és nagy tisztelettel volt a magyaroknak. Több okmányt, mely az 1848—49-ik időszakból származik, francia eredetűen közöl (28 oldalon.) Ausztriai gyűlölet és a nemzetiségek kérdésében határozottan a magyar oldalra áll. (A könyv ezen utolsó fejezeténél fogva inkább az "1848—49"-re vonatkozó irodalom alá volna beosztandó, címénél és a többi fejezetek tartalmánál fogva pedig az "utazások és leírások" alá.)

51.) James Creagh: Over the Borders of Christendom and Islam. A Journey through Hungary, Slavonia, Servia,

Bosnia, Dalmatia etc. in the summer of 1875. 2 kötet. London. Tinsley. 1876. 8-édrét. VII. és 341 illetve VII. és 333 oldal.

Az első kötet nagyjából Magyarország némely vidékeivel, a többi leginkább a Horvát-Szlávon és Bosznia tartományokkal foglalkozik. Kalandok, mesék, történetek, mások szájbéli történelmi adomái, inkább felületes szemlélődések. A tartalom korántsem felel meg annak, ami a cím után joggal várható.

52.) Arthur J. Evans. Through Bosnia and Herzegovina on foot during the insurrection, August and September 1875, with an historical review of Bosnia and a glimpse at the Croats, Slavonians etc. With a Map and fifty-eight illustrations from photographs and sketches by the Author. London. Longmans, Green & Co. 1876. Nagy 8-édrét. LXIII és 435 oldal.

Az első két fejezet Horvátországgal, régiségekkel és őltözetekkel foglalkozik. A boszniai történelmi vázlatban súlyt fektet a vallási viszonyokra és a reformáció befolyására. Érdekes hírtörténet le utirajzokat és kalandokat komoly tanulmányokkal váltakozva. Megfigyelését úgy tette meg, hogy gyalog utazott Zágrábról Bród és Szerajevó keresztül Raguzába.

53.) G. Muir Mackenzie and A. P. Irby. Travels in the Slavonic Provinces of Turkey—in—Europe. With a Preface by the Right Hon. W. E. Gladstone, M. P. 2 kötet. London. Daldy, Isbister & Co. 1877. (5 kiadást ért el egy évben.) 8-édrét XIV. és 313, illetve II. és 341 oldal. Képekkel.

A Boszniára vonatkozó részt Miss Irby, "Across the Carpathians" című magyar vonatkozású könyv szerzője írta 3 fejezetben. Ö különös érdemeket szerzett magának a török uralom barbárságának nyilvánosságra való hozatalával.

54.) J. de Asbóth: An Official Tour through Bosnia and Herzegovina, with an account of the History, Antiquities, Agrarian Conditions, Religion, Ethnology, Folk Lore, and Social Life of the people. By J. de Asbóth, member of the Hungarian Parliament. Authorized English Edition. London. Swan, Sonnenschein & Co. 1890. Nagy 8-édrét. XX és 496 oldal.

Szerző, mint külügyi tanácsos Kállay Bénéval négy éven át beutazta a tartományokat és állásánál fogva oly adatok birtokába jutott, amelyek közlése új világot vet sok homályos pontra. A munka különösen gazdag történelmi és természetrajzi adatokban és számos kitűnő képpel van ellátva. Megelőzi igen értékes bibliográfiát nyolcz oldalon.

55.) Robert Munro: Rambles and Studies in Bosnia—Herzegovina and Dalmatia with an account of the proceedings of the Congress of Archaeologists and Anthropologists held in Sarajevo, August 1849. London. Blackwood. 1895. 8-édrét. XX. és 395 oldal. Képekkel és térképpel.

A mű szerzője kiváló skót régész, aki népszerű formában mutatja be a tartományok régészeti kincsét, de azokon kívül vonzóan ír a természeti szépségekről, társadalmi szokásokról, tudományokról. Értékes munka.

56.) William Miller. Travels and Politics in the Near East. London. Fisher Unwin. 1898. Nagy 8-édrét. XXIV. és 516 oldal. Négy térképpel (tokban) és számos képpel.

Pompás munka. Szerzője négy ízben utazta be a Balkán államokat és tapasztalatairól eszik személyes és meggyőződés alapján ír, márással teljesen párton kívül áll nézeteiben és ez adja meg munkájának különleges értékét. A Bosznia és Herzegovinára vonatkozó rész a 87-ik oldaltól a 205-ik oldalgig terjed. "The Model Balkan State"-nak nevezi őket és rámutat az okkupáció tartama alatt végbe ment óriási fejlődésére. Igen értékes, jelesen megirt munka, érdekesítő tartalommal.

57.) The Balkan Question: The Present Condition of the Balkans and of European Responsibilities. By Various Writers. Edited by Luigi Villari. London, Murray. 1905. Nagy 8-édrét. XIV. és 362 oldal.

A brit közönségnek a keleti kérdést különböző frázisaiban bemutatni kívánván, és ezétra tizenkét jeles írónak ezikett ugyanannyi fejezetben közli. Ilyenek: James Bryce, Edwin Pears, James D. Bouchier, Victoria Buxton, Luigi Villari, Bogirade Tatarcheff, Frederic Moore, Valentine Chirol, Victor Bérad, E. Hilton Young, Arthur Ponsonby. Értékes compendium.

58.) An Observer in the Near East. Illustrated by photographs by the Author and Princess Xenia of Montenegro. London. Nash. 1907. Nagy 8-édrét. 309 oldal. képekkel.

Szerzője névtelen. Beutazta a Balkán államokat és állítólag sok "diplomáciai titokra" tett szert. Nagy ellensége a né-

metnek és Ausztria-Magyarországnak. A Bosznia-Herzegovinára vonatkozó rész 24 oldalt foglal el és német- és ausztriai-ellenes denuncziációkkal van tele. (Folytatása következik.)

EL A SEMMISÉGBE.

Regény az amerikai pénzügyek életéből

A „Bevándorló” számára angolból fordította: Ligeti Imre.

(Első folytatás.)

Rikítóán ékeskedett a zsiros újságpíron a következő sor:

„AZ ELTÜNT MILLIOMOS.”

— Ugy-e! — mondá Timmy, — észrevéve felvilágló érdeklődésemet. — Valami furcsa dolog történt ezzel a fickóval. Egy milliomo, aki megszokott, s itt hagyja a pénzt. Biztosan elment az eszé! Akaratom ellenére is hirdelen belemélyedtem az olvasásba. A vastag betűkkel szedett sorok a következők hangzottak: Dacára az igazgatóság záfolatának, erősen tartja magát a hír, hogy John Dalton, a Chu-Chu Társaság elnöke eltűnt. A társaság vezetésében az eltűnés óta nagy zavar és pánik uralkodik.

Mr. Dalton legutoljára Giggins, a magántitkára látta, amint irodájában ült a Chu-Chu épület legfelső emeletén a hónap 3-án pár perczel négy óra után. Midőn Giggins elhagyta őt, nem maradt Daltonnal kívül senki az épületnek azon emeletén, mely Dalton kizárólagos használatára volt száva.

A felvétel gépezője a kapott utasítás szerint lennt várakozott gépezővel arra az időre, míg Dalton hívja. Egy óra múlva az ember türelmetlen lett. Szeretett volna hazamenni.

Bár a társaság szabályai feltétlen és vak engedelmességet követelnek az alkalmazottaktól, az elevátor kezelője végre felment gépezővel Dalton irodahelyiségébe.

A helyiség üres volt, a gépező az egy lelket sem talált benne. Dalton kabátja és kalapja eltűnt; íróasztala lezárva; kiüledem nyomai nem látszóttak. Minden úgy nézett ki, mintha Dalton csak hazament volna; de az ember bizonyos benne, hogy Dalton nem ment le az elevátorral, bár más utat nem lehet lejutni. És nem lehet találni senkit, aki a milliomot látta volna, mióta titkára az íróasztalán egyedül hagyta.

Az újságcikk ily modorban tovább folytatta a hír szenzációk kiszűrését. Megvetéssel dobta félre a lapot.

— Különös dolog, — mondá Timmy. — Azt hiszem, megvan neki a maga oka arra, hogy a közönséget lóvá tegye, de a közönség bolond, ha tovább is figyelem fordít rá, — feleltém.

— Ez nem bolondítás. — Honnan tudja? — kiáltottam fel.

A LEVEGŐBEN.

Már régóta eszmérem, valahányszor John Dalton nevét a lapokban látom. Tulságosan foglalkoztatta a sajtót és a nyilvánosságot ahhoz, hogy megnyerje tetszemet.

— Persze az elevátor kezelő előadása. — Hazugság!

— Egyáltalán nem, — legkevésbé sem! — kiáltott fel Timmy, miközben hozzáfogott egy óriási darab lepény elfogytatásához. — Ösmerem az embert. Szomszédomban lakik. Elvezette az állását emiatt az ügy miatt.

— Gyalázat! — kiáltottam fel, kissé tulságos hirtelenséggel. Hiszen semmi közöm nem volt a dologhoz, s a fickó különben is megazegte a társaság szabályait.

— Hát nem is méltányos eljárás. Föltéve, ha valami történt az ott egyedül ülő milliossal. Kibby (ez az elevátorkezelő neve) azt hiszi, hogy történt. És magam is ezen a nézetem vagyok.

— Mit? — kérdeztem kíváncsian. — Az ördög repült el velem, — mondá Timmy vigyorogva, — lenyelve az utolsó falat lepényt. — Hát hogyan jutott volna ki az ember irodájából!

Nevettem.

— Azt hiszi, hogy valami természetfölötti dolog történt velem?

Timmy gondolkozva rázta meg fejét. — Megmondom, mit láttam azon a délután saját szememmel, — mondá. Most a munkások közül többen serlegtek köréje, s Timmy szereti a nagy hallgatóságot.

— Kezdd meg, Timmy, — mondá az egyik munkás. — Már régen nem hallottam mesét.

— Ez nem mese, ez valóság, — felelt a kömüves komolyan. — Azon a napon a legfelső emeleten dolgoztam. Ezt mindnyájan tudjátok.

— Ennyi igaz, az tény, — hagyta helyben a bíráló.

— Nos, amint munkaközben a Chu-Chu épület felé néztem, láttam, hogy a legfelső emelet hátsó ablakaiknak egyikén egy ember mászik ki; ezt olyan tisztán láttam, mint a pattanást most Coligon orrán. Láttam, hogy a párkány szélén az egyik ablaktól a másikhoz kapaszkodik. Azt hittem, hogy valami ablaktisztító.

— Azt hiszi, hogy ez Dalton lehetett? — kérdeztem.

— Honnan tudnám ezt? — mondá Timmy. — Milliomosok nem szoktak ilyen módon távozni házaikból.

— Viselt oldalszakállt?

— Abból a távolságból juhgyapjút, vagy disznósörtét is viselhetett, — hangzott Timmy nyilatkozata. — Csak annyit tudok, hogy ez egy ember volt, — vagy majom — emberruhában.

— Jó lenne, ha átmenne ezt megmondani a Chu-Chu irodákba, — jegyezte meg egy másik munkás. — Majd talán kinéz valami érte.

— Milyen időben történt ez? — kérdeztem.

— Körülbelül öt óra lehetett, — mondá Timmy. A fűttség hangzott, mely munkánk újra való megkezdésére szólított fel bennünket.

De a John Dalton eltűnésének történetét nem bírtam kiverni a fejből. Mit gondoltak társai, mi történést vele? Kiváncsiságot legyőzte azt elhatározásomat, hogy nem említem többé nevét sem az embernek. Én már végeztem John Daltonnal s jó okom volt undort érezni neve hallatára.

A megélhetéshöz szükséges összeg, — bármilyen szegényes legyen is az — megkeresése volt az, ami engem itt tartott, hol a tröszt óriási épületeinek látása folyt eszembe juttatta az eltűnt milliomot.

Timmynek sem ment ki a dolog a fejéből. Napi munkánk befejeztével, midőn kifelé indultunk a félig kész épülettől, megrántotta kabátom szárnyát.

— Hát pajtás, — mondá — gondolkoztam azon, amit Corrigan mondott. Van egy tervem.

— Mi ütött beléd, Timmy? — kérdeztem örövendve, hogy akad valami tárgy, ami elterelne keserű gondolataimtól.

Elmondta. Az abból állott, hogy átmeny a társaság irodájába s említést tesz az ablaktól-ablakig kuszó emberről.

És föltette magában, hogy nekem is vele kell mennem. Eleinte visszautasítottam, de később megszállt a kíváncsiság, hogy lássam, milyen hatást fog kelteni a kömüves előadása, feltéve, hogy sikerül neki a Chu-Chu társaság valamely főtisztviselőjéhez bejutni. Nem lepett volna meg, ha durva és megszállott ruhákkal kibotokt volna bennünket az irodából.

De Timmy szívós idegei keresztül segítettek bennünket a külső bejáraton. Az alkalmazottak nagyjából már állítottak, s a kapusnak, aki feltartott bennünket, Timmy kemény hangon jelentette ki, hogy fontos beszélni valójára van a főnökkel Daltonra vonatkozólag.

— Ah, szent atyám! — kiáltott fel a kapus. — Mi parancsot kaptunk, hogy ne említsük Mr. Dalton nevét; nem tudom, hogy megmondjam-e Pollock urnak, vagy nem.

— Jobb lesz, ha megmondja neki, — mondá Timmy oly hangon, mint aki tudja, hogy fontos hírek birtokában van, s ösmeri azok értékét.

Nevetségsnek tűnt fel azt feltételezni, hogy a Chu-Chu társaság igazgatójához olyan könnyedén be lehessen jutni, de mégis bejutottunk. Ösmerem Pollockot, s hallottam, hogy szerette az elnököt utánozni azzal, hogy igyekezett magát kínai fallal körülvetetni. De észrevettem, hogy a folyosó tulsó végén levő magánirodák egyikéből egy fej tünk elő, s miután a fej tulajdonosa egy futó pillantást vetett Timmyre, kiadta az utasítást, hogy vezessenek be bennünket.

Pollockkal együtt volt John Giggins is, aki ravaszágot elaruló arczával kíváncsian nézegett bennünket, midőn belépünk. Nyilvánvaló volt, hogy az igazgató és a titkár jó barátok voltak, — vagy legalább is megértették egymást.

— Ezek a fickók csak nem újságírók, mit gondolsz, Giggins? — kérdezte Pollock fűrkészve bérálatva Timmy O'Rourke külsejét, mig rajtam tekintettel csak állított.

— Valami fontoskodók, — mondá a titkár megvetéssel. — Mit akarnak?

— Nos, mi a kíváncságuk? — kérdezte Pollock hozzánk fordulva.

— Ön a főnök, aki Mr. Dalton távollétében helyettesíti? — kérdezte Timmy.

— Ki mondta magának, hogy Mr. Dalton távoll van? — pattant fel Pollock. — Hazugság!

Timmy hunyorgatott szemével, s azután megfordult.

— Gyérünk, Hank, — mondá megrántva kabátom szélét. — Ezek az emberek nem akarnak engem meghallgatni. Ha Mr. Dalton nincs távol, akkor az ügy el van intézve.

— Mi mondanivalójuk van? — szakította félbe Pollock gyorsan.

Volt valami kínzésében és morórában, ami arról győzött meg engem, hogy Pollock nagy lelki zavarban volt. Ha Dalton rejtélyes hollétének nyomát még most sem találták meg, nem eszódalom, hogy meg volt ijedve. Az újságok szerint lehetetlen volt az, hogy Dalton irodájából egy ember észrevétel nélkül kijuthasson.

— Ha azt hiszi, hogy hazodom, akkor mondanivalónak úgy sines önre nézve értéke, — mondá Timmy. — Elakartam önnek mondani, hogy mit láttam az eltűnés napján. Vagy ehízi amit mondok, vagy elmegyek.

— Csak lassan! Mi az? — pattant föl Pollock. — Ne feledje el, hogy legalább is egy tuezat ember volt itt, aki Daltonról szóló hamis hírekkel zaklatott bennünket. — Mit tud ön?

Timmy megismételte történetét, s láttam, hogy a megkönnyebbülés kifejezése jelent meg az igazgató arczán. Ránézett Gigginsre.

— Gondolja, hogy egy ember képes ezt megtenni? — kérdezte a titkártól.

— Sose hittem volna, hogy ilyesmi is kitalál tőle, — kiáltott fel Giggins eszódálkozva. — Tudok róla, hogy sportkedvelő ember volt. Azt hiszem, ez megmagyarázza —

— Csitt! — kiáltott Pollock és felénk fordult.

— A maga története igen érdekes, s megér számunkra valamit, — mondá, s elővéve erszényét egy sárgahasú bankót húzott ki belőle, aminek láttára Timmy szemgolyói forogni kezdtek.

— A Mr. Dalton eltűnéséről szóló hírek mind költöztek, egyszerű újságcésák. Ő elutazott magánügyben.

— De mi szenvedünk — igen — némi vesztéséget; szóval kiraboltak bennünket. Az ember, akit ön látott, valami vakmerő betőről volt, aki kifosztotta Mr. Dalton íróasztalát. Fogadja tehát köszönetünket, és ezt a bankót, — adta hozzá, Timmy kezébe gyömöszölve a bankót. — És hallgasson róla. Isten vele!

Rögtön tisztában voltam vele, hogy a rablás története most született meg az igazgató agyában. De Timmy csak a kapott husz dolláros bankóra gondolt. Áradozva akarta megköszönni s Pollocknak úgyszólván ki kellett őt tuszkolni az irodából.

Amint kimentünk, a portás egy másik késői látogatót jelentett be az irodába. Ez egy fiatal, magastermű, sürtűn lefátyolozott hölgy volt olyan magatartással, melyet nem lehet könnyen elfelejteni.

Pollock elébe ment. En kissé visszamaradtam a folyosón, hagya Timmyt előre menni. Beismerem, hogy kíváncsi voltam, mert észrevettem, hogy a nő reszkett, s a fátyol mögött könnyek rejtettek.

— Mr. Pollock, — kiáltott fel — igaz ez a borzasztó történet, amit az újságok írnak? — Igaz, hogy Mr. Dalton eltűnt!

Timmy is meghallotta, s felém fordult. — Persze, — mondta — mindjárt tudtam, hogy nő van a dologban. Oh! az asszonyok az asszonyok!

— Menj dolgodra, — mondám élesen, mialatt Pollock az előcsarnokban susogott a hölgyvel.

— Gyere, igyunk egyet, — mondá a kömüves.

— Menj s tedd el azt a husz dollárt esős napok ellen, — feleltém. — Nem megyek veled inni. Husz dolláros bankók nem teremnek a bokorban.

En úgy dolgoztam, mint egy ösvér napi két dollárért, s ha ezelőtt sohasem becsültem meg a pénzt, megtanultam azt most. — Ne pocsékd a pénzedet, Timmy.

— És ez igazán jó tanács, — ösmerete be a kömüves. — Hazamegyek, megiszom egy esebér sört a családdal, s így fogok ünnepelni. Ez a legjobb.

Elsurrant, s ott hagyott engem a járdán állva a Chu-Chu épület bejáratán előtt. Gondolkoztam, hogy mit tegyek, vagy merre menjek. Hogy egy nő érdekldjék John Dalton sorsa iránt, ez hihetetlen volt és teljesen meglepett.

NŐ VAN A DOLOGBAN.

Azután, amiken én keresztülmentem, s miután elhatároztam, hogy régi életemmel teljesen szakítok, bolondság volt tőlem, hogy John Daltonnal, vagy bárni réá vonatkozó dologgal törődjem.

Csupán a megélhetéshöz szükséges pénnyer megszerzésének kényszerre volt az, ami engem itt tartott. Nem volt családom, nem voltak barátaim, ahová menjek.

(Folytatása következik.)

MEGJELEN

VI. évfolyan

New York Gordon Batt-lásra, egy elismerik, h jellemét gyühet.

George G rolina állam jött Ne dett le itt r helyettes is és sok esetl ügyvezés kö dolni, haec ni akarják, szvik lakik, szokta elbí mozzanatok

sére inditó tók.

Battle iss szereti a m mult péntc sunk Rákó kal együtt különösen demokrata lis elnökéh intézett. E mutatja, h krata kör é Vilmos révi szonitai má Battle, a l érvek elől s szolgálatára ban is. Ime ditásban:

„Október mos urnak, végrehajtó York. Ked óhajtom Ö méltányolok klubja a Ne ra való jelö tani akaró hogy megm erőmmel od vatalomba orvoslattér járt abban is, hogy ne

